

ความเสมอภาค คือ ความสุข

สามสัมพันธ์ ห้าภูมิคุ้มกัน สร้างสรรค์สมดุลให้ครอบครัว

กองส่งเสริม ความเสมอภาคระหว่างเพศ (กสพ.)

เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2545 มีหน้าที่ในการพัฒนาศักยภาพ
และสถานภาพสตรีและส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย

.....

วิสัยทัศน์

“เป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริมสนับสนุนให้หญิงชายได้รับการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ ได้รับโอกาสและประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม”

.....

พันธกิจ

ส่งเสริม สนับสนุน ประสานงาน ผลักดัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
ในสถานภาพสตรีและความเสมอภาคหญิงชาย

คำนำ

ปัจจุบัน เรามีทั้งจะได้ยินเรื่องราว เกี่ยวกับเจนเดอร์ - Gender และ ความเสมอภาคหญิงชายมากขึ้นเรื่อย ๆ คนส่วนใหญ่อาจจะยังสับสนว่าแล้ว Gender คืออะไร มีความสำคัญอย่างไร แล้วเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับความเสมอภาค หรือทำไมต้องส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย หากจะตอบคำถามเหล่านี้ให้กระจ่างได้ สื่อเอกสารความรู้ “ความเสมอภาค คือ ความสุข” เล่มนี้ จะช่วยให้เข้าใจเรื่องความเสมอภาคหญิงชายมากยิ่งขึ้น ช่วยให้เกิดความตระหนักรู้ว่า Gender และความเสมอภาคเป็นเรื่องใกล้ตัว อยู่ในวิถีชีวิตของทุกคน ซึ่งจะทำให้เรามีความระมัดระวังต่อการใช้ชีวิตประจำวันและชีวิตการทำงานที่จะไม่กระทำการที่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อผู้ใดก็ตาม และจะช่วยลดความเข้าใจผิด อคติ หรือค่านิยมที่ผิด ๆ อันเป็นต้นเหตุแห่งความไม่เสมอภาคในสังคมได้มากที่สุด

กองส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กุมภาพันธ์ 2559

สารบัญ

หน้า

เราจะสร้างความเสมอภาคหญิงชายในครอบครัว ...ได้อย่างไร?	5
สามสัมพันธ์ หัวมุมคุ้มกัน สร้างสรรค์สมดุลให้ครอบครัว	5
ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย คืออะไร?	9
แบบทดสอบเรื่องความเสมอภาค ระหว่างหญิงชายในครอบครัว	10
ข้อที่มักตอบผิด 1	14
สิ่งที่ไม่ใช่และไม่ใช่...ในความเสมอภาค	16
การจัดการรายพิบัติที่มีมุมมองมิติหญิงชาย	18
ข้อที่มักตอบผิด 2	26
Gender Poll	21
เกิดเป็นหญิง...แท้จริงแสนลำบาก	23
ข้อที่มักตอบผิด 3	20
วัยรุ่นกับความรักและ SEX	28
ข้อที่มักตอบผิด 4	36
ข้อที่มักตอบผิด 5	39
เรื่องของผิวเมีย คนอื่นต้องเกี่ยว	41
North Country : หญิงเหล็ก หัวใจเพชร	48
การลงละเมิดทางเพศ : รอยเปื้อนที่ขจัดได้จริงหรือ?	52
ทำไมต้องเจนเดอร์ !!!	57
ตะลึง!! ชายอัมพ์ทองแทนเมีย	62
ทำไม? ด.ช.สีฟ้า - ด.ญ.สีชมพู	64
10 แนวคิดชีวิตเปลี่ยน	70

เสมอภาค **ไม่ใช่** เท่ากัน

เสมอภาค **ไม่ใช่** การเรียกร้องสิทธิ

เสมอภาค **ไม่ใช่** การยุยงให้ครอบครัวแตกแยก

๒๓...ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย คือ เส้นทางสู่ความสุขของครอบครัว
ความเสมอภาคหญิงชายในครอบครัว ไม่ใช่ของไกลตัว...แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
ทุกคน ที่เป็นพ่อ...แม่...ลูกชาย...ลูกสาว...สามี...ภรรยา หรือพุดง่าย ๆ ก็คือ...
เป็นเรื่องของ “คนทุกคน”

ความเสมอภาค คือ ความสุข

เพราะความเสมอภาค คือ ทั้งหญิงและชายในครอบครัว ต่างเรียนรู้ที่จะ
ยอมรับและเข้าใจความแตกต่างของกันและกัน ห่วงใย ช่วยเหลือ เชื้อมนั้น และ
ไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยลบลอคติต่าง ๆ ออกเสีย

ใฝ่เพียงเราก้าวข้ามความคิดและความเชื่อเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของหญิง
และชาย เราก็จะสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเสมอภาค

“

ความเสมอภาค คือ ความสุข
ความเสมอภาคในครอบครัว คือ ความสุขของครอบครัว

”

ตัวอย่าง
ง่าย ๆ

เราเชื่อว่า...

“งานบ้านเป็นหน้าที่
ของผู้หญิง”

เชื่อหรือไม่... ผลสำรวจพบว่า

“ผู้เมียทะเลาะกัน ด้วยเรื่องงานบ้าน ปีละร้อยกว่าหน”

จากผลสำรวจของบริษัทประกันของอังกฤษแห่งหนึ่ง

พบว่า สามีภรรยาคู่หนึ่งจะทะเลาะกัน 135 ครั้ง/ปี

การทะเลาะกันเฉลี่ยกินเวลาถึง วันละ 40 นาที

การโต้เถียงกันในเรื่อง...งานบ้านและความรับผิดชอบในบ้าน เป็นชนวนก่อเหตุ

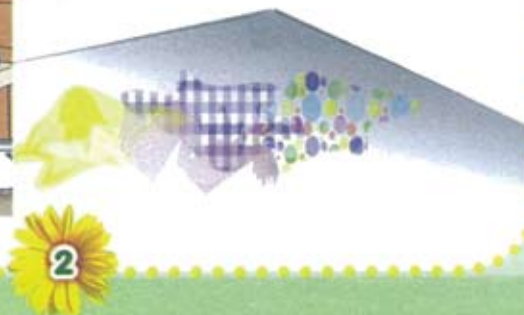
มากที่สุด แม้จะเป็นคู่ที่รักใคร่ดูดีมีกันก็ตาม งานบ้านที่ทะเลาะมากที่สุด คือ

การทิ้งเสื้อผ้าวางเกลื่อนบ้าน

จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ คอลัมน์ “ทันโลก”

วันอังคารที่ 12 มกราคม 2553

อีกหนึ่ง ตัวอย่าง

ครอบครัวของหนึ่งและสอง ต่างก็รับราชการทั้งคู่ แต่ทุกเย็นหลังเลิกงาน สองจะต้องกลับมาทำงานบ้าน ในขณะที่หนึ่งไม่ได้ช่วยเหลือ เพราะเชื่อว่า...งานบ้านเป็นหน้าที่ของเมีย สองเหนื่อยจากงานนอกบ้านแล้ว ยังต้องกลับมาทำงานบ้านอีก จึงมักหงุดหงิดเสมอ ๆ ในที่สุด สองก็กลายเป็นคนขี้บ่น หนึ่งไม่ชอบฟังสองบ่น และไม่เข้าใจว่าสองบ่น เพราะเหนื่อย จากที่ต้องทำ...ทั้งงานนอกบ้านและงานในบ้าน ส่วนสองก็ 모르ตัวว่าที่ตัวเองขี้บ่น ก็เพราะตนเหนื่อยที่ต้องทำงานบ้านนั่นเอง ครอบครัวจึงเริ่มมีเสียงทะเลาะเบาะแว้งและด่าทอกัน

จากจุดเริ่มต้นเล็ก ๆ นี้
นำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ตามมา...
ครอบครัวที่เคยสงบสุข
กลายเป็นครอบครัวที่แตกร้าง

ถ้าเปลี่ยนความเชื่อว่า
“การทำงานบ้าน...
เป็นหน้าที่ของ
คนทุกคนในบ้าน”

หนึ่งและสองจะช่วยกันทำงานบ้าน เพราะหนึ่งเข้าใจดีว่า ทั้งผู้หญิง และผู้ชายควรช่วยกันแบ่งเบาภาระงานของกันและกัน เพื่อที่ใครคนหนึ่งจะไม่ เหน็ดเหนื่อยจนไม่มีความสุข

ส่วนสองก็ไม่กลัวหรือเกรงใจที่จะออกปากขอร้องให้หนึ่งช่วยงาน เพราะ เข้าใจดีว่าผู้ชายก็สามารถช่วยงานบ้านได้ ครอบครัวก็มีความสุข ไร้เสียงบ่นและการทะเลาะเบาะแว้ง

เมื่อก้าวข้ามความคิด ความเชื่อ เกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ของหญิงและชาย เราก็จะอยู่ร่วมกันได้อย่างเสมอภาค และความเสมอภาคหญิงชายในครอบครัว ก็จะทำให้มีความสุขมาสู่ครอบครัว...ความเสมอภาค คือ ความสุข ความเสมอภาค ในครอบครัว

คือ ความสุข
ของ
ครอบครัว

เราจะสร้างความเสมอภาคหญิงชาย

ในครอบครัว...ได้อย่างไร?

ง่าย ๆ เพียงมี **สามสัมพันธ์** และ **ห้าภูมิคุ้มกัน** !!!!

3 สัมพันธ์ ที่จะเชื่อมโยงให้คนในครอบครัวมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน บนพื้นฐานความเสมอภาคหญิงชาย และ 5 ภูมิคุ้มกัน จะป้องกันไม่ให้เกิดคนในครอบครัวมีปัญหา หรือเกิดความขัดแย้ง อันเป็นผลกระทบมาจากการไม่มีความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย

Gender in Family

สามสัมพันธ์ ห้าภูมิคุ้มกัน

สร้างสรรค์สมดุลให้ครอบครัว

“ให้เกียรติและห่วงใย ใส่ใจในหน้าที่ สื่อสารอย่างสุภาพย์ ครอบครัวมีสมดุล”

1. ให้เกียรติและห่วงใย ทำได้อย่างไร???

ยอมรับซึ่งกันและกัน เคารพในการตัดสินใจของกันและกัน มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ร่วมแบ่งปันความทุกข์และร่วมยินดีในความสุข เพราะทั้งให้เกียรติและห่วงใย คือ ร้วกันนัยของครอบครัว

2. ใส่ใจหน้าที่ ทำได้อย่างไร???

สมาชิกในครอบครัวรับบทบาทและหน้าที่ของตนเอง เช่น

- ๘ การทำบทบาทหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมาย
- ๘ การดูแลเอาใจใส่สมาชิกในครอบครัวรอบคอบทั่วๆ ไป
- ๘ การอบรมเลี้ยงดูสมาชิกแต่ละช่วงวัยได้อย่างเหมาะสม
- ๘ การดูแลความปลอดภัยสมาชิกในครอบครัวอย่างทั่วหน้า
- ๘ การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีกับคนในครอบครัว
- ๘ การใช้คุณธรรมสำคัญในการดำเนินชีวิต

ความรับผิดชอบของสมาชิกในครอบครัว เช่น

๘ การแบ่งงานกันทำในครอบครัว การปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ตามสถานการณ์ การตัดสินใจในครอบครัว และการรับผิดชอบร่วมกัน

3. สื่อสารดี ทำได้อย่างไร ???

การพูดอย่างสร้างสรรค์และการรับฟังอย่างตั้งใจ การใช้เวลาร่วมกันอย่างมีคุณภาพ การแสดงความรักระหว่างสมาชิกในครอบครัวทั้งกาย วาจา และใจ

1. รู้สิทธิและกฎหมายของหญิงชายที่เท่าเทียม

รู้และเข้าใจใน กฎหมาย ที่สำคัญต่อการดำรงความสมดุลของครอบครัว รวมทั้ง สิทธิพึงรู้

เพื่อสร้างสุข โดยเฉพาะสิทธิในฐานะสมาชิกของครอบครัว ที่ต้องเคารพในสิทธิของกันและกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ทั้งหญิงและชาย

2. รู้เพศศึกษาของหญิงและชาย

รู้และเข้าใจในเรื่อง เพศศึกษา และ อนามัยเจริญพันธุ์ ของหญิงและชาย โดยรู้เท่าทัน และสามารถป้องกันตนเองและครอบครัวในเรื่องเพศได้ สอนให้ลูกเคารพในสิทธิเนื้อตัวร่างกายของผู้อื่น ทั้งไม่อายุที่จะสื่อสารเรื่องเพศศึกษาระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3. ดูสื่อให้สร้างสรรค์

สมาชิกในครอบครัวต้องรู้เท่าทันอิทธิพลของสื่อ ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ รู้เท่าทันในสิ่งยั่วยุและกระบวนการผลิตซ้ำและตอกย้ำสื่อ รู้ว่ามีทั้งสื่อที่สร้างสรรค์และไม่สร้างสรรค์ โดยเลือกบริโภคและใช้ประโยชน์จากสื่ออย่างสร้างสรรค์

4. มีหลักการประกันของครอบครัว

ง่าย ๆ ด้วย..การปลูกฝังตั้งแต่เด็กให้รู้จักออม ประหยัด ใช้จ่ายในเรื่องที่จำเป็น ไม่ฟุ่มเฟือย ด้วยการทำบัญชีครัวเรือน โดยเฉพาะการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ สอนให้มีทักษะในการดูแลและป้องกันตนเองเพื่อความอยู่รอดในสังคมยุคปัจจุบัน

นอกจากนี้ ควรมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการชุมชน เพื่อสร้างหลักประกันครอบครัว เช่น สหกรณ์ชุมชน ฅนปณกิจสงเคราะห์ ฯลฯ

5. เข้าร่วมเครือข่าย

ประโยชน์ของการเข้าร่วม เครือข่าย ก่อให้เกิดโอกาสในการแลกเปลี่ยน ประสพการณ์ เพื่อการพัฒนาศักยภาพตนเอง ครอบครัว และชุมชน

ความเสมอภาค ระหว่างหญิงชาย (Gender Equality)

ความเสมอภาค คือ อะไร ???

ลองตอบคำถามเล่น ๆ

ดูว่า...คนในแต่ละสังคมวัฒนธรรม มีความเหมือนกันหรือไม่?
แล้วคนแต่ละคน ในแต่ละสังคม ควรได้รับทรัพยากร สิทธิ โอกาส
และการปฏิบัติที่เหมือนกันทุกประการ หรือไม่?

ลองตอบอีกหนึ่งคำถาม...จากเด็กคนนี้

ถามง่าย ๆ...จะป้อนอาหารอะไรให้เด็กทารกคนนี้ ระหว่าง นมกับไก่ย่าง
จึงจะเหมาะสม

ความเสมอภาค ไม่ได้หมายความว่า
เขาควรได้รับทรัพยากร และการปฏิบัติที่เหมือนกันทุกประการ
แต่หมายถึง การคำนึงถึงความแตกต่างในปัญหา ความต้องการ โอกาส
และศักยภาพ เพื่อให้ทั้งสองเพศอยู่ด้วยกันอย่างปรองดอง

คุณเข้าใจ...

เรื่องความเสมอภาคระหว่างหญิงชายในครอบครัวมากน้อย
แค่ไหน? ลองทำแบบทดสอบชุดนี้หน่อยไหม... ดูสิว่าความคิด
ความเชื่อ และทัศนคติของคุณในเรื่องความสัมพันธ์และความเสมอภาค
ระหว่างหญิงชายในครอบครัวเป็นอย่างไร... มาเริ่มกันเลย...

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใช่หรือไม่ใช่ ให้ถูกต้องตามแนวคิด ความเสมอภาคระหว่างหญิงชายและ	ใช่	ไม่ใช่
1. เพศ (SEX) หมายถึง ความแตกต่างทางสรีระ เป็นสิ่งที่ธรรมชาติ กำหนดให้แต่กำเนิด ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้		
2. บทบาทความสัมพันธ์หญิงชาย (Gender-เจเนเดอร์) หมายถึง ความแตกต่างระหว่างหญิงชายที่เกิดจากความคาดหวังของสังคม สามารถเปลี่ยนแปลงได้		
3. บทบาทความสัมพันธ์หญิงชาย (Gender-เจเนเดอร์) เป็นสิ่งที่ เหมือนกันหมดในทุกเชื้อชาติ ชนชั้น และทุกสังคม		
4. ความแตกต่างทางเพศต้องไม่เป็นเงื่อนไขในการกำหนดสิทธิ และโอกาสทั้งของหญิงและชาย		
5. ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย (Gender Equality) คือ การปฏิบัติที่เหมือนกันและเท่ากัน ทั้งต่อหญิงและชาย		
6. พ่อแม่ควรเลี้ยงดูลูกตามค่านิยมและความคาดหวังของสังคม		
7. โฆษณา ละครีโทรทัศน์ และภาพยนตร์ มีส่วนสำคัญในการ ถ่ายทอดแนวทางการเลี้ยงดูลูกของคนในสังคมไทย		
8. ลูกสาวต้องระมัดระวังเรื่องการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าลูกชาย เพราะลูกชายตั้งท้องไม่ได้		
9. เด็กผู้หญิงไม่ควรเล่นหุ่นยนต์และปืน เพราะจะทำให้เป็นเด็กก้าวร้าว		

10. ทั้งลูกชายและลูกสาวควรมีความเท่าเทียมในสิทธิ หน้าที่ โอกาสทางการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม			
11. ผู้หญิงมีหน้าที่เลี้ยงดูลูก ผู้ชายมีหน้าที่หาเงินเลี้ยงครอบครัว			
12. สามีช่วยภรรยาทำงานบ้าน เพราะกลัวภรรยา			
13. ทั้งลูกชายและลูกสาวต้องช่วยกันทำงานบ้าน			
14. ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วไม่จำเป็นต้องมีเวลาส่วนตัว เพราะควรดูที่เวลาทั้งหมดในการดูแลสามีและลูก			
15. การแบ่งงานระหว่างหญิงชายในครอบครัวอย่างเสมอภาค จะช่วยให้ทั้งหญิงและชาย มีโอกาสในการพัฒนาตนเอง และสร้างความสุขให้แก่ตนเองและครอบครัว			
16. ภรรยาที่ดีควรสนองตอบความต้องการมีเพศสัมพันธ์ของสามี			
17. สามีไม่ควรให้ภรรยาออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อจะได้มีเวลาดูแลครอบครัว			
18. ครอบครัวที่มีความสุขย่อมเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชายในครอบครัวที่เสมอภาคเท่าเทียม ช่วยเหลือ เกื้อกูล ปราศจากความรุนแรง			
19. ถ้าถูกกระทำความรุนแรงโดยคนในครอบครัว ต้องอดทน ควรยึดคติ "ไฟในอย่านำออก ไฟนอกอย่านำเข้า"			
20. ผู้ชายเท่านั้นที่เป็นต้นเหตุของความรุนแรงภายในครอบครัว			

มาดูคำตอบกันดีกว่า

ถ้าตอบคำถามถูกต้องได้ข้อละ 1 คะแนน แต่ถ้าตอบผิดไม่ได้คะแนนนะคะ

ข้อที่ 1	ใช่	ข้อที่ 8	ไม่ใช่	ข้อที่ 15	ใช่
ข้อที่ 2	ใช่	ข้อที่ 9	ไม่ใช่	ข้อที่ 16	ไม่ใช่
ข้อที่ 3	ไม่ใช่	ข้อที่ 10	ใช่	ข้อที่ 17	ไม่ใช่
ข้อที่ 4	ใช่	ข้อที่ 11	ไม่ใช่	ข้อที่ 18	ใช่
ข้อที่ 5	ไม่ใช่	ข้อที่ 12	ไม่ใช่	ข้อที่ 19	ไม่ใช่
ข้อที่ 6	ไม่ใช่	ข้อที่ 13	ใช่	ข้อที่ 20	ไม่ใช่
ข้อที่ 7	ใช่	ข้อที่ 14	ไม่ใช่		

ตอบถูกกันกี่คะแนนคะ

ดูว่าคุณจะมีความรู้ขั้นเทพ...

ในเรื่องความเสมอภาค ระหว่างหญิงชายในครอบครัว
กันหรือเปล่า?

น้อยกว่า 10 คะแนน

คุณยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเรื่องความเสมอภาคหญิงชาย
คะ...อาจจะเป็นเพราะคุณยังยึดติดกับความเชื่อและทัศนคติดั้งเดิมอยู่ ...ลองเปิดใจ
และยอมรับความคิดและความเชื่อใหม่ ๆ ดูนะคะ ความสุขและสัมพันธภาพ
ในครอบครัวอาจจะมากขึ้นคะ

10 - 14 คะแนน

คุณมีความเข้าใจเรื่องความเสมอภาคหญิงชาย อยู่ในระดับพอใช้ ยังมีบางเรื่องที่คุณอาจคิดไม่ถึงหรือไม่คิดว่าเป็นความเหลื่อมล้ำระหว่างเพศชายหญิง...หรือคุณอาจไม่เคยประสบปัญหาจากความไม่เสมอภาคด้วยตนเอง...ซึ่งนับว่าเป็นโชคดีของคุณเลยล่ะ...เพราะยังมีผู้หญิงอีกจำนวนมากนับไม่ถ้วน บนโลกใบนี้ ที่กำลังทุกข์ทนจากปัญหาความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ...

.....

15 - 17 คะแนน

คุณมีความเข้าใจเรื่องความเสมอภาคหญิงชายอยู่ในระดับดีค่ะ... นั่นแสดงว่าคุณมีความเข้าใจในเรื่องความเสมอภาคและความแตกต่างระหว่างเพศเป็นอย่างดี...ถ้าคนส่วนใหญ่ในสังคมมีความเข้าใจในระดับนี้ ครอบครัวและสังคมเราจะน่าอยู่กว่านี้เยอะเลย...จริงไหมคะ

.....

18 - 20 คะแนน

คุณมีความรู้ขั้นเทพ...ในเรื่องความเสมอภาคระหว่างหญิงชายในครอบครัวค่ะ

โอ้โฮ...ความเข้าใจเรื่องความเสมอภาคหญิงชายของคุณอยู่ในระดับดีมากเลยทีเดียว...เพราะคุณมีความเข้าใจในเรื่องนี้เป็นอย่างดี...แต่เมื่อเข้าใจแล้วอย่าลืมนำไปปฏิบัติจริงในครอบครัวของคุณด้วยนะคะ และหากจะช่วยสร้างความเข้าใจเรื่องนี้กับผู้อื่นต่อ ๆ ไปด้วย ก็จะทำให้ครอบครัว และสังคมมีความสุขด้วยค่ะ

ข้อที่มักตอบผิด 1

เราเข้าใจผิดว่า “ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย” หมายถึง การปฏิบัติที่เหมือนกัน หรือเท่ากัน

ลองดูรูปภาพและตอบคำถาม

ทรัพยากรและสิทธิที่เท่ากันหรือเหมือนกัน ไม่ใช่หลักประกันว่าทุกคน จะได้รับความเป็นธรรม

คำถาม คือ

โภชนาการที่
เหมาะสม...

กับนกกระสา

และสุนัขจิ้งจอก???

ตอบคำถามจากรูปภาพดังกล่าว นกกระสาและสุนัขจิ้งจอกมีปากที่ใช้กินอาหารไม่เหมือนกัน ดังนั้นโภชนาการที่ใส่อหารก็ไม่ควรใช้ให้เหมือน ๆ กัน นั่นคือ ความเสมอภาค ไม่ได้หมายความว่า แต่ละบุคคลควรได้รับทรัพยากรหรือการปฏิบัติที่เหมือนกันทุกประการ

แต่ความเสมอภาค หมายถึง การคำนึงถึงความแตกต่างในปัญหา ความต้องการ โอกาส และศักยภาพของแต่ละบุคคลนั่นเอง และความเสมอภาคหญิงชาย จะช่วยให้ทั้งสองเพศอยู่ด้วยกันอย่างปรองดอง และได้รับประโยชน์อย่างสมดุลร่วมกัน

เราสืบสนว่า

ทั้งผู้หญิงและผู้ชายจะต้องมีบทบาทเหมือนกันทุกประการ เช่น

- ☺ หากผู้ชายไปรบในสงครามได้ ผู้หญิงก็ต้องไปได้
- ☺ หากผู้ชายต้องไปทำงานในพื้นที่เสี่ยงเวลากลางคืน ผู้หญิงก็ต้องไปได้
- ☺ หากผู้ชายเที่ยวเตร่ ซี้เมา มีกิ๊กได้ ผู้หญิงก็เที่ยวเตร่ ซี้เมา มีกิ๊กได้

แท้จริงไม่ใช่

ผู้หญิงและผู้ชายไม่จำเป็นต้องมีพฤติกรรม บทบาทเหมือน ๆ กัน เพราะผู้หญิงและผู้ชายต่างก็มีความต้องการส่วนบุคคล และบทบาทที่สังคมมอบให้แตกต่างกัน...ดังนั้น

- ☺ ทั้งผู้หญิงและผู้ชายอาจไม่ต้องการไปรบในสงคราม
- ☺ ทั้งผู้หญิงและผู้ชายอาจไม่ต้องการไปทำงานในพื้นที่เสี่ยงเวลากลางคืนเหมือนกัน ๆ กัน
- ☺ พฤติกรรมเที่ยวเตร่ ซี้เมา มีกิ๊ก เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ไม่จำเป็นต้องมีพฤติกรรมดังกล่าว

เราสืบสนว่า

- ☺ การส่งเสริมความเสมอภาค เป็นปัญหา เฉพาะของผู้หญิง
- ☺ การส่งเสริมความเสมอภาคจะทำให้เกิดความขัดแย้ง
- ☺ การส่งเสริมความเสมอภาค คือ การที่ผู้หญิงออกมาต่อสู้ เพื่อลดบทบาทและอำนาจของผู้ชาย

แท้จริงไม่ใช่ แต่การส่งเสริมความเสมอภาค

- ☺ เป็นการเสริมพลังศักยภาพที่แตกต่างของทั้งผู้หญิงและผู้ชาย
- ☺ ให้ผู้หญิงและผู้ชายได้ใช้ศักยภาพที่ตนเองอย่างเต็มที่
- ☺ ไม่ใช่เพิ่มภาระงาน แต่เป็นการลดแทรกประเด็นการส่งเสริมความเสมอภาคในทุกขั้นตอนของเนื้องาน

สิ่งที่ใช่ และ ไม่ใช่.. ในความเสมอภาค

สิ่งที่ไม่ใช่ : สรุปรวมกันว่า หญิงทั้งหมด หรือ ชายทั้งหมด มีความสนใจ
อย่างเดียวกัน

สิ่งที่ใช่ : เข้าใจความแตกต่าง ของกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งทั้งหญิงและชาย ไม่ได้สนใจ
หรือให้ความสนใจในเรื่องเดียวกันทุกคน นอกจากนี้ยังมีความแตกต่าง
ทางชนชั้น ชาติพันธุ์ ความเชื่อ และอายุ
ดัดแปลงมาจากการอบรมเรื่องมีติหญิงชายและการสร้างสันติภาพของ CIPA

สิ่งที่ไม่ใช่ : มุ่งเน้นแต่เรื่องผู้หญิง

สิ่งที่ใช่ : เป็นการศึกษาความไม่เท่าเทียม และความแตกต่างระหว่างหญิงชาย
โดยไม่ละเลยความสนใจ หรือ ความต้องการของหญิงและชาย
และให้ความใส่ใจกับความต้องการเฉพาะของหญิงที่แตกต่างจากชาย
รวมทั้งบทบาทและความสัมพันธ์ที่แตกต่าง และไม่เท่าเทียมกันของ
หญิงและชาย...ซึ่งจะต้องจัดสรรทรัพยากรให้แตกต่างกัน
ดัดแปลงมาจากการอบรมเรื่องมีติหญิงชายและการสร้างสันติภาพของ CIPA

สิ่งที่ไม่ใช่ : การมีส่วนร่วมแบบครึ่งต่อครึ่ง

สิ่งที่ใช่ : เราต้องก้าวผ่านเลยการนับจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ไม่จำเป็นต้อง
ตั้งเป้าหญิงครึ่ง ชายครึ่ง ในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ แต่เน้นเรื่อง
ผลกระทบ และการมีส่วนร่วม ประเด็นสำคัญ คือ ภาววิเคราะห้ผลกระทบ
ที่เกิดขึ้นของกิจกรรมหรือการดำเนินงานนั้น ที่ทำให้ช่องว่าง
ของความแตกต่างระหว่างหญิงชายให้ลดน้อยลง

ดัดแปลงมาจากการอบรมเรื่องมีติหญิงชายและการสร้างสันติภาพของ CIPA

สิ่งที่ใช่ และ ไม่ใช่.. ในความเสมอภาค

สิ่งที่ใช่ : ปฏิบัติต่อหญิงและชายเหมือนกัน

กำหนดโครงการและการแทรกแซงที่คำนึงถึงความไม่เท่าเทียมและความแตกต่างระหว่างหญิงชาย บางคนแปลความเข้าใจว่าเสมอภาค คือ การเท่ากัน ดังนั้น ทั้งสองฝ่ายควรได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกัน แต่ใจความสำคัญของมิติหญิงชาย ก็คือ มองเห็นผลกระทบที่ต่างกันของทั้งหญิงและชาย โดยต้องจัดสรรทรัพยากรที่ทำให้แผนงาน/โครงการ มุ่งไปสู่ความเป็นธรรม ดัดแปลงมาจากการอบรมเรื่องมิติหญิงชายและการสร้างสันติภาพของ CIPA

สิ่งที่ใช่ : ปฏิบัติต่อผู้หญิงในฐานะกลุ่มผู้เปราะบาง

ตระหนักว่าหญิงและชายต่างมีบทบาทเป็นผู้ปฏิบัติ หรือผู้ลงมือกระทำ ถึงแม้ว่าในบางสถานการณ์ เช่น การประสพภัยพิบัติ ทั้งหญิงและชายต่างก็เป็นผู้เปราะบาง เราไม่ควรจำกัดผู้หญิงให้เป็นแค่เพียงเหยื่อ หรือในการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชน ให้มองว่าผู้หญิงก็เช่นเดียวกับผู้ชายที่สามารถจะตัดสินใจ และมีบทบาทที่สำคัญในชุมชน สามารถเปลี่ยนแปลงสภาพที่ไม่พึงประสงค์ได้

ดัดแปลงมาจากการอบรมเรื่องมิติหญิงชายและการสร้างสันติภาพของ CIPA

การจัดการภัยพิบัติ ที่มีมุมมองมิติหญิงชาย

การจัดการภัยพิบัติที่ดีนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างหญิงชาย เพื่อสร้างหลักประกันให้ทั้งหญิงและชายให้สามารถเข้ามามีส่วนร่วม ทั้งในฐานะผู้ให้และผู้รับ อย่างเท่าเทียมกันในทุกขั้นตอน ทั้งก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัย และหลังเกิดภัย เพื่อให้ได้รับความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม เท่าเทียมและทันต่อเหตุการณ์ สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และมูลนิธิเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเท่าเทียม เป็นธรรมและตรงกับความต้องการของประชาชนทั้งสองเพศอย่างแท้จริง จึงได้ร่วมมือกันดำเนินการคิดหามาตรการและแนวทางในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่มีมิติหญิงชายอย่างต่อเนื่อง จนเกิดเป็น “คู่มือการจัดการและฟื้นฟูผู้ประสบภัยและชุมชนในสถานการณ์ภัยพิบัติ : มุมมองมิติหญิงชาย”

๘ การเตรียมการก่อนเกิดภัยพิบัติ เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการด้านการเตรียมความพร้อมควรมีสัดส่วนหญิงชายใกล้เคียงกันเพื่อให้เกิดแนวทางป้องกันจากประสบการณ์การใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย และมีการจัดเก็บข้อมูลจำแนกเพศของชุมชน

๘ เมื่อเกิดภัยพิบัติ ก็ให้มีจุดแจกสิ่งของบรรเทาทุกข์แยกเพศหญิงและชาย จุดแจกน้ำและอาหารอยู่ใกล้ที่พักอาศัย มีการแจกสิ่งของใช้จำเป็นเฉพาะสำหรับผู้หญิงด้านกายภาพ อย่างเช่น ผ้าอนามัย ชุดชั้นในและกางเกงใน และมีเจ้าหน้าที่ผู้หญิงเป็นผู้แจก ควรมีห้องน้ำแยกเพศหญิงชาย และระยะห่างจากกันพอสมควร รวมถึงให้คำนึงถึงความปลอดภัยด้วย

๘ และหลังเกิดภัยพิบัติ การจ่ายเงินช่วยเหลือคู่สมภพควรรับรู้ร่วมกัน มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลสิทธิประโยชน์ การให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

ตัวอย่างแนวทางการจัดการภัยพิบัติ ที่มีมุมมองมิติหญิงชาย เช่น

1. มีการจัดเก็บข้อมูลจำแนกเพศ วัย ของคนในชุมชน เพื่อใช้สำหรับการวางแผนการให้ความช่วยเหลือ
2. มีผู้หญิงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับผู้ชายการจัดตั้งคณะกรรมการภัยพิบัติฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายเฝ้าระวังภัย ฝ่ายแจ้งเตือนภัย ฝ่ายอพยพ เพื่อให้เกิดมุมมองในการดำเนินการจากประสบการณ์ของผู้หญิงและผู้ชาย
3. มีการตรวจสอบดูยังชีพให้ตรงกับความต้องการของผู้รับ เพื่อนำไปให้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
4. ในเรื่องที่พักมีการกำหนดระยะห่าง แสงสว่าง ความแน่นหนา และปลอดภัย
5. ห้องน้ำมีการแยกเพศ มีที่ก่าบัง มีระยะห่างกันระหว่างสองเพศ มีจำนวนเพียงพอ มีแสงสว่างและไม่ไกลจากที่พัก

คู่มือ

การจัดการภัยพิบัติ :
มุมมองมิติหญิงชาย

ผู้จัดทำ : มูลนิธิกระจกเงา
ผู้เรียบเรียง : มูลนิธิกระจกเงา
ผู้เรียบเรียง : มูลนิธิกระจกเงา
ผู้เรียบเรียง : มูลนิธิกระจกเงา

ผู้ที่สนใจสามารถขอรับคู่มือ

การจัดการภัยพิบัติ : มุมมองมิติหญิงชาย

ได้ที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

โทร. 0 2642 7741

ข้อที่มักตอบผิด 2

เราเข้าใจผิดว่า ผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว
ไม่จำเป็นต้องมีเวลาส่วนตัว
ควรอุทิศเวลาทั้งหมดเพื่อดูแล
สามีและลูก

ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วก็สามารถมีเวลาส่วนตัวได้ หากคนในครอบครัวเรียนรู้ที่จะแบ่งปันความรับผิดชอบของสมาชิกในครอบครัว มีการแบ่งงานกันทำระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีการปรับเปลี่ยนหรือสลับบทบาทหน้าที่กันทำได้ตามสถานการณ์

กรณีเช่น ถ้าทั้งพ่อบ้านและแม่บ้านต้องออกไปทำงานนอกบ้านด้วยกันทั้งคู่ และเมื่อกลับถึงบ้าน ทั้งคู่ก็ช่วยเหลือกันแบ่งเบาภาระงานบ้าน รวมทั้งสอนให้ทั้งลูกสาวและลูกชายร่วมช่วยเหลือ เพื่อจะไม่ให้คนใดคนหนึ่งภายในบ้านต้องรับภาระหนักเกินไป การช่วยเหลือกันทำงานบ้านยังเป็นการใช้เวลาร่วมกันของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเชื่อมโยงไปถึงการมีเวลาร่วมกันสำหรับทุกคนในครอบครัวที่จะมีเวลาส่วนตัวสำหรับการพัฒนาตัวเอง

ความเคยชิน
ที่เรามักมองข้าม

ครอบครัวจะมีสุข : การแบ่งเบาภาระงานที่สมดุล

ถ้าทั้งพ่อบ้านและแม่บ้านต้องออกไปทำงานนอกบ้านด้วยกันทั้งคู่ ดังนั้น เมื่อกลับถึงบ้าน...เรา พ่อ แม่ ลูกสาว ลูกชาย ก็น่าจะมีส่วนร่วม ช่วยเหลือกันภายในบ้าน

Gender poll : ประชาชนคิดอย่างไร ???

เกี่ยวกับความเสมอภาคและบทบาทหญิงชายในครอบครัว

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ร่วมกับ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ดำเนินโครงการสำรวจ "ร้อยละของประชาชนที่มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับความเสมอภาคและบทบาทหญิงชาย" เมื่อปี 2553

มีผลสำรวจในประเด็นน่าสนใจ ดังนี้

๘ เป็นเรื่องน่ายินดีที่ 81.6% ของประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่ดีด้านความเสมอภาคและบทบาทหญิงชายในครอบครัว แต่ 55.6% ยังคงมีความเห็นว่าความไม่เท่าเทียมกันของหญิงชายไม่ใช่ปัญหาเร่งด่วนที่ต้องแก้ไข ในขณะที่ 60% เห็นว่าการที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายรับผิดชอบทำงานบ้านและเลี้ยงดูบุตรมากกว่าผู้ชายไม่ถือว่าเป็นการเอาเปรียบผู้หญิง ซึ่งแสดงว่าคนในสังคมมากกว่าครึ่งหนึ่งยังคงคิดว่างานบ้านเป็นงานของผู้หญิงนั่นเอง

๘ สำหรับเจตคติด้านการเป็นผู้นำและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ในชุมชนและในทางการเมือง 43% เห็นว่าผู้ชายมีความเหมาะสมที่จะเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาปากท้อง (ปัญหาเศรษฐกิจ) ของชาวบ้านมากกว่าผู้หญิง โดยเฉพาะกลุ่มคนอาชีพเกษตรกร/ชาวประมงและอาชีพรับจ้างที่อาศัยนอกเมือง/นอกเขตเทศบาล และประชาชน 47% เห็นว่าธรรมชาติกำหนดมาแล้วว่าหญิงมีความเหมาะสมที่จะเป็นหัวหน้าหรือผู้นำน้อยกว่าชาย

จากผลสำรวจจในประเด็นเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าคนในสังคมส่วนใหญ่ ยังคงคิดว่าการบ้านและการเลี้ยงดูบุตรเป็นหน้าที่ของผู้หญิง และในขณะเดียวกัน คนในสังคมก็ยังคงเชื่อว่าผู้ชายมีความเหมาะสมที่จะเป็นผู้นำมากกว่าผู้หญิง ซึ่งถ้าหาก เจตคติของสังคมไทยยังเป็นอย่างนี้แล้ว การที่ผู้หญิงจะได้ผ่อนคลายจาก ภาระงานบ้านและมีโอกาสในการพัฒนาตนเองคงจะเป็นเรื่องยาก และ การก้าวขึ้นเป็นผู้นำในชุมชนหรือได้เข้ามาทำงานการเมืองของผู้หญิงคงจะ ยากยิ่งกว่า ซึ่งสิ่งนี้อาจเป็นคำตอบของคำถามที่ว่า ทำไมการดำเนินงานด้าน ความเสมอภาคหญิงชายในประเทศไทยถึงยังคงไปไม่ถึงไหน...

แตกต่าง... เพื่อเติมเต็ม

หมายเหตุ*

เก็บข้อมูลจากตัวอย่าง 8,281 คน โดยตัวอย่างกระจายอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ทุกจังหวัด เป็นชายและหญิงในสัดส่วน ร้อยละ 50.8 และ 49.2 ตามลำดับ โดยร้อยละ 19.9 มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี ร้อยละ 32.9 มีอายุระหว่าง 25 - 39 ปี ร้อยละ 29.9 มีอายุระหว่าง 40 - 54 ปี และร้อยละ 17.3 มีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป โดยในกลุ่มตัวอย่าง เป็นโสดร้อยละ 34.5 สมรส 62.7 และอีกร้อยละ 2.8 เป็นหม้าย หย่าร้าง หรืออื่น ๆ

“
ผู้หญิงและผู้ชาย
มีความแตกต่าง
แต่เป็นความแตกต่าง
ที่สามารถช่วยเติมเต็ม
การทำงาน
ให้เกิดความสมดุล
”

หยิบมาแล้ว :

เกิดเป็นหญิง+++ แท้ใจรักแสนถึงจาก

คันสนีย์ สว่างวิวัฒน์
สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย

ชีวิตของผู้หญิงในสื่อที่พบเห็นในปัจจุบัน ไม่ว่าจะจากในละครหรือสื่อโฆษณา ไม่ว่าจะยุคสมัยจะเปลี่ยนไปมากเพียงใด บทบาทของผู้หญิงในข่าวก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง เพราะสังคมยังคงคาดหวังต่อไปอีกว่า นอกจากผู้หญิงต้องมีบทบาทแม่บ้านแม่เรือนแล้ว ยังต้องมีบทบาทนอกบ้านเป็นผู้หญิงทำงานหารายได้ให้ครอบครัว เป็น Working woman และต้องมีรูปร่างหน้าตาดี ขาว สดสวย เพรียว มีจิตใจดีเหมือนนางฟ้า เกือบว่า ที่ต้องคิดของ มี Positive Thinking (แบบโฆษณาเครื่องสำอางยี่ห้อหนึ่ง) อีกต่างหาก

สื่อโฆษณาส่วนใหญ่ ที่พบเห็นในทุกวันนี้มักนำเสนอภาพของผู้หญิงในบทบาทตามที่สังคมคาดหวัง อันได้แก่

1. **ต้องสวย** นักโฆษณา (Creative) มักจะหยิบความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ข้อหนึ่งตามทฤษฎีของมาสโลว์ คือ มนุษย์มักจะมีความต้องการความรัก

(Love Need) ต้องการให้ตนเองมีรูปร่างหน้าตาดีมีเสน่ห์ต่อเพศตรงข้าม
นักโภชนาการมีความเข้าใจในข้อนี้ดี จึงนำมาสร้างเป็นจุดขายของสินค้า
ทำให้เกิดคำนิยามว่าผู้หญิงที่มีคุณค่า คือ ผู้หญิงสวยเห็นได้จากการโฆษณา
สินค้าประเภทเครื่องสำอาง อาหารเสริม สถาบันลดน้ำหนัก และคลินิก
ศัลยกรรม

2. ต้องเป็นแม่บ้าน โฆษณาสินค้าประเภทเครื่องปรุงอาหาร น้ำยา
ล้างจาน น้ำยาล้างห้องน้ำ นิยมกันมากที่จะนำเสนอภาพผู้หญิงทำกับข้าว
ล้างจาน ซักผ้า และล้างห้องน้ำ ดึงขกความงอแงไร้ลักษณะ ติรหุทธิ ได้เขียนถึงสื่อ
โฆษณาสินค้าเก่า ๆ ของประเทศอังกฤษในยุควิกตอเรีย เมื่อร้อยกว่าปีก่อนว่า...

...ไม่ว่าวันหนึ่งหรือเมื่อร้อยกว่าปีก่อน ก็จะมีแค่ประเด็นแม่บ้านที่
ต้องการทำตัวเป็นศรีภรรยาของสามี และแม่ที่ดีของลูก ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้
ก็ทรงที่สามารถซักผ้าได้ขาวสะอาด สีสดใส ทำให้ลูก ๆ และสามีใส่เสื้อผ้าออกไป
ข้างนอกได้อย่างไม่ต้องอายใคร เราก็ขำไม่มีอะไรในโลกนี้ที่จะทำให้หญิง
ที่แต่งงานแล้วมีความสุขได้มากกว่าการได้ปฏิบัติหน้าที่ทางครอบครัว
ได้อย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้น ส่วนความสุขส่วนตัวของผู้หญิงในฐานะที่
เป็นมนุษย์คนหนึ่งที่ไม่ใช่ทั้งในฐานะภรรยาหรือแม่หนึ่งไม่ค่อจะมีใครนำมาล่าวถึง

ที่น่าประหลาดใจก็คือ แม้กาลเวลาจะผ่านไปเนิ่นนาน แต่โฆษณาวงซกฟอก ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็เมืองไทยหรือเมืองไหน ๆ ก็ยังคงใช้คอนเซ็ปต์ แม่บ้าน ที่แสนดีนี่กันอยู่..”

(บทความเรื่อง Advertising...The Victorian Way จากนิตยสารผู้จัดการ ฉบับเดือนมีนาคม 2549)

3. ต้องเป็น Working Women ผู้หญิงสมัยใหม่ต้องทำงานนอกบ้าน และต้องประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีรายได้มั่นคงและมีตำแหน่งหน้าที่ที่ดี ในขณะเดียวกันก็ต้องสวยและเป็นแม่บ้านตามข้อ 1 และข้อ 2 อีกด้วย

4. ต้องเป็นคุณแม่คนดีที่หนึ่ง สาวในโฆษณาจะสื่อให้เห็นว่า ผู้หญิงต้องทำหน้าที่เป็นผู้ให้กำเนิด เลี้ยงดูฟูมฟักลูกน้อย อย่าน้ำ ป้อนข้าว ป้อนนม ได้แก่ โฆษณาสินค้าในกลุ่มแม่และเด็ก เช่น นมผง แป้งเด็ก แชมพู สบู่เด็ก เป็นต้น สาวในโฆษณาเหล่านี้ดูเหมือนสิ่งเล็ก ๆ ธรรมดาที่คนในสังคมคุ้นชิน อาจเพราะนักโฆษณาต้องทำหน้าที่ คือจงใจให้คนซื้อสินค้า โดยที่พวกเขาไม่รู้ว่ พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นผู้สร้างเจตคติในสังคมที่ทำให้คนในสังคมคาดหวังต่อผู้หญิงในลักษณะเดิม ๆ โดยอาจทำให้เด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ผิด ๆ เช่น คิดว่างานบ้านและการเลี้ยงลูกเป็นหน้าที่ของผู้หญิงเท่านั้น หากนักโฆษณาเหล่านั้นมีมุมมองด้านสิทธิหญิงชายอยู่ข้าง ก็คงช่วยลดการสร้างทัศนคติที่ผิด ๆ ลงไปได้ หวังเหลือเกินว่านักโฆษณาใหม่ ๆ จะมี Gender อยู่เต็มหัวใจ

จากบทความนี้หวังว่าคงทำให้ผู้อ่าน คงมองเห็นประเด็นบทบาทความ สัมพันธ์หญิงชาย (Gender) จากสื่อต่าง ๆ ที่ทำให้เราได้ย้อนคิดถึง การปรับเปลี่ยนเจตคติในสังคมไทยกันบ้าง ไม่มากก็น้อย และสุดท้ายปรารถนาที่จะให้ผู้หญิงไทยได้รู้ตึกว่า “เกิดเป็นหญิง แท้จริงก็สหาย...” กันข้างค้ะ

ข้อที่มักตอบผิด 3

เราเข้าใจผิดว่า ลูกสาวต้องระมัดระวัง
เรื่องการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าลูกชาย
เพราะลูกชายตั้งท้องไม่ได้

สังคมไทยเข้มงวดในเรื่องพฤติกรรมทางเพศระหว่างหญิงและชายแตกต่างกัน กล่าวคือ สังคมไม่ยกย่องผู้หญิงที่มีราคะหรือไม่บริสุทธิ์ และมองว่าผู้หญิงมีจิตใจเลอะเลือนเปลี่ยนแปลงง่าย ในขณะที่สังคมไม่คาดหวังสิ่งเหล่านี้จากฝ่ายชายเท่าใดนัก ความคาดหวังที่ต่างกันนี้ส่งผลต่อการอบรมเลี้ยงดู และให้ทัศนคติต่อการมีชีวิตคู่แตกต่างกัน ความไม่เชื่อสัตย์ของฝ่ายชายมักไม่ได้รับการลงโทษทางสังคมเมื่อเทียบกับที่ลงโทษผู้หญิง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสหรือการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่ใช่คู่ครองสำหรับฝ่ายชายถือเป็นสิ่งปกติ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในชีวิตคู่ทำให้มีการทะเลาะเบาะแว้ง นำมาซึ่งความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศในที่ทำงาน ปัญหาโรคเอดส์ การทำแท้ง การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ เป็นต้น

ผู้ปกครอง ครู และสื่อต่าง ๆ จึงควรให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและอนามัย

เจริญพันธ์ทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายให้รู้และเข้าใจเหมือน ๆ กัน รู้ในสิทธิเนื้อตัวร่างกายของผู้อื่นที่ไม่ควรละเมิด รู้อย่างเท่าทันและสามารถป้องกันตนเองในเรื่องเพศได้ ทั้งไม่อายุที่จะสื่อสารเรื่องเพศระหว่างสมาชิกในครอบครัว โดยแทนที่จะสอนแต่ฝ่ายหญิงให้รักษานวลสงวนตัวเพียงฝ่ายเดียว ก็ต้องสอนให้ฝ่ายชายเรียนรู้ที่จะเคารพสิทธิของอีกฝ่ายด้วย

DAILY' NEWS

Geneva's hometown newspaper

ข่าวแม่ใจยักษ์แล้วพ่อหายไปในไหน?

สื่อต่าง ๆ

ตาบอด : ความรุนแรง

ข่าวแม่ใจยักษ์ : แล้วพ่อหายไปในไหน???

ขายสินค้า : วัตถุทางเพศ

ผลสำรวจ

"อิทธิพลของการชมรายการโทรทัศน์กับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในกลุ่มคนดู" ศึกษาเด็ก เยาวชน และประชาชน อายุ 2-6 ปี 7-12 ปี 13-19 ปี และ 20 ปีขึ้นไป ในกทม. และจังหวัดหัวเมืองใหญ่ ระหว่างวันที่ 24-26 เมษายน 2551

- เด็กอายุ 2-6 ปี 10.3% เด็กอายุ 7-12 ปี 6.4% และเด็กอายุ 13-19 ปี 21.1% ชอบดากข่มขืนมากที่สุด
- เด็กอายุ 2-6 ปี 10.9% เด็กอายุ 7-12 ปี 19.9% และเด็กอายุ 13-19 ปี 20.2% รวมถึงคนอายุ 20 ปีขึ้นไป เห็นว่าการข่มขืนเป็นเรื่องธรรมดาของสังคมที่ยอมรับได้
- และเด็กบางส่วนบอกอยากเป็นพระเอกจะได้ข่มขืนคนอื่นได้

จากผลสำรวจเนบคโพลล์

วัยรุ่นกับความรักรักและ

SEX

โลกของวัยรุ่นหญิงและชาย

โลกของวัยรุ่นเป็นโลกแห่งความสดใส พร้อมที่จะก้าวไปสู่อนาคตอันกว้างไกล แต่อีกด้านหนึ่งเป็นโลกแห่งความสับสนวุ่นวาย เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อก่อนที่จะก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นรักอิสระ ไม่ชอบการถูกบังคับควบคุม ต้องการเวลาเพื่ออยู่กับเพื่อนฝูงเป็นส่วนใหญ่ และต้องการความรักความเข้าใจและยอมรับจากคนรอบข้าง

อารมณ์ ความรู้สึกเปลี่ยนแปลง

เมื่อก้าวสู่วัยรุ่น อารมณ์และความรู้สึกหลายอย่างได้เปลี่ยนไป เริ่มสนใจอยากเรียนรู้โลกภายนอกมากขึ้น ต้องการอิสระ อยากเป็นตัวของตัวเอง ต้องการแสดงความคิดเห็น มีความตื่นตัวที่จะได้รู้จักและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ในชีวิตรู้สึกอย่างไรก็แสดงออกเต็มที่ รักแรง โกรธแรง บางครั้งเกิดความรู้สึกขัดแย้งกับคนในครอบครัว คิดว่าพ่อแม่ไม่เข้าใจตน ไม่รักตน เริ่มสนใจรูปร่างหน้าตาของตนเองและเพศตรงข้าม

ความเปลี่ยนแปลงของร่างกายผู้ชาย

จากเด็กซุกซนตัวน้อย ๆ เมื่อเริ่มอายุ 10 - 12 ปี ใบหน้าที่เคยอ้วน ๆ กลม ๆ หรือผอมยาว ก็เริ่มมีกล้ามเนื้อเป็นสัน ส่วนใหญ่เมื่ออายุ 13 - 14 ปี จะเห็นได้ชัดว่ารูปร่างสูงใหญ่ขึ้น มีช่วงไหล่กว้างขึ้น เริ่มมีกล้ามเนื้อที่แข็งแรงมีขนขึ้นตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น หนวดเครา ขนหน้าแข้ง ขนตามแขน หน้าอก รักแร้ และที่อวัยวะเพศ มีสีขึ้นตามใบหน้า นมแตกพาน เสียงแตกห้าว มาพร้อมๆ กับการปรากฏของลูกกระเดือกที่สำคัญของความเป็นหนุ่มคือองคชาติและลูกอัณฑะมีขนาดใหญ่อขึ้น มีสีกดำขึ้น มีการหลั่งน้ำอสุจิเวลาหลับ (ฝันเปียก)

ความเปลี่ยนแปลงของร่างกายผู้หญิง

ช่วงเริ่มเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วัยรุ่นราว ๆ อายุ 12 - 13 สะโพกจะเริ่มผายออก มีหน้าอกขึ้น เริ่มมีขนที่รักแร้ อวัยวะเพศ โดยปกติเด็กสาวจะมีประจำเดือนที่อายุ 13 - 14 ปี แต่ในปัจจุบันบางคนมีประจำเดือนตั้งแต่อายุ 10 - 12 ปี แต่ถ้าอายุ 17 ปีแล้วยังไม่มีประจำเดือนมาควรพบแพทย์

วัยรุ่นกับความรัก

ความรักสามารถเกิดขึ้นได้กับคนทุกเพศทุกวัย ถือเป็นสิ่งสวยงามสร้างสรรค์ให้โลกมีสีสัน มีความอบอุ่น แต่ถ้าหากวัยรุ่นเกิดมีความรักในเพศตรงข้ามจะมีอารมณ์ความรู้สึกพิเศษที่สามารถมีอิทธิพลต่อชีวิต อารมณ์ ความรู้สึก ทำให้วิถีชีวิตและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปได้ เช่น บางคนที่มีแฟนอาจทำให้การเรียนดีขึ้น แต่ขณะเดียวกัน บางคนการเรียนแยลงก็มี การมีแฟนจึงไม่ใช่สัญลักษณ์ของการประสบความสำเร็จในชีวิต หากใครที่ยังไม่มีแฟนก็ไม่ควรรู้สึกด้อยกว่าเพื่อน และไม่จำเป็นต้องควงกับใครสักคนเป็นแฟนเพียงเพื่อจะได้เหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ

การคบเพื่อนต่างเพศ

เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าเมื่อเรามีแฟนหรือมีความรู้สึกพิเศษกับใครสักคน เราก็อยากอยู่ใกล้ชิดกันอยู่ด้วยกันตลอดเวลา บางครั้งทำให้เราลืมเพื่อนที่เคยคบหากันมาก่อนด้วยซ้ำ แต่เราต้องไม่ลืมว่าชีวิตเรายังมีสิ่งที่จะต้องทำอีกมากมาย เราต้องแบ่งเวลาให้กับการเรียน ครอบครัว เพื่อน ยังต้องเรียนรู้โลกกว้างอีกมากมาย เราจึงควรจะคิดด้วยว่าเราจะพบหากับเพื่อนต่างเพศหรือแฟนอย่างไร ที่จะไม่กระทบกับการใช้ชีวิตด้านอื่น ๆ ของเรา

การวางตัว

หนุ่มสาวคบกันเป็นเพื่อนก็ต้องวางตัวเป็นเพื่อนจริง ๆ สนทนาอย่างไรก็ต้องมีขอบเขต จะตบหลังตบไหล่ จับมือถือแขน กอดรัดพิ้งเหยียด อยู่กันสองต่อสองหรือไปนอกพักค้างที่บ้าน เพื่อนก็ต้องระมัดระวัง ถึงแม้จะยืนยันกับตัวเองว่าไม่ได้คิดอะไรเกินเลยความเป็นเพื่อน ในเรื่องการวางตัวเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเราอาจไปกระตุ้นอารมณ์ให้เกิดอาการหน้ามืด ตาวิ้งได้ ถ้าเพื่อนชายไม่รู้สึกละอายใจกับตัวเอง ปัญหาเกิดขึ้นตามมาแน่นอน ไม่ได้หมายความว่าเพื่อนผู้ชายไว้ใจไม่ได้ไปทั้งหมด แต่ป้องกันไว้อย่าให้เกิดสถานการณ์ที่เสี่ยงหรือล่อแหลมได้เป็นดีที่สุด การวางตัวดีเป็นเพื่อนที่ดีช่วยรักษามิตรภาพที่ดีไว้ได้ยาวนาน

ความคาดหวังต่อความรักที่ต่างกันของหญิงชาย

ผู้หญิงกับผู้ชายถูกเลี้ยงตามความคิด ความเชื่อทางสังคมมาแตกต่างกัน มีความคาดหวังที่แตกต่างกัน ผู้ชายถูกเลี้ยงดูให้มีอิสระทางเพศมากกว่าผู้หญิง สามารถพูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย การเที่ยวกลางคืนถือเป็นการหาประสบการณ์ชีวิต แต่ผู้หญิงถูกสอนว่าไม่ควรมีส่วนร่วมทางเพศ ต้องรักษานวลสงวนตัว การมีเพศสัมพันธ์หมายถึงการมีสามี ดังนั้นเมื่อหญิงชายคบหาดูใจย่อมมีความคาดหวังที่แตกต่างกัน ผู้หญิงต้องการความรัก ส่วนผู้ชายอยากมีเพศสัมพันธ์

สื่อมักนำเสนอเรื่องราวทางเพศ แต่ไม่ชี้แนะเรื่องความเหมาะสม หรือการป้องกัน

เมื่อเยาวชนเลียนแบบโดยรู้ไม่เท่าทัน อาจเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา โดยเฉพาะท้องไม่พร้อม หรือการจู่ทำแท้ง

สถิติแม้อยู่ในประเทศไทย พบว่า ในปี 2551 มีแม่อายุต่ำกว่า 20 ปี คลอดบุตรเฉลี่ยวันละกว่า 250 คน

ข้อมูลจากสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข

ถ้าจะเป็นแฟนกัน

การเป็นแฟนกัน ความรักต้องอยู่บนพื้นฐานความเข้าใจ รู้จักปรับตัวเข้าหากันไม่ใช่ยอมทนอีกฝ่ายไปเสียทุกอย่าง หรือประเภทที่ต้องรักกันคนเดียว อยู่กับคนเดียว ในโลกใบนี้มีแค่ฉันกับเธอ สักวันความรักก็ต้องสิ้นสุด การเป็นแฟนกันต้องช่วยกันเรียนให้ดีขึ้น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตัวเองด้วย ต้องนึกถึงความรับผิดชอบต่อกัน ถึงแม้จะเป็นเรื่องของคนเพียงสองคน แต่ส่งผลกระทบต่อคนรอบข้าง รักกันจริงไม่จำเป็นต้องรีบผูกมัดด้วยการมีเซ็กซ์เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของกันและกันก็ได้ หากถกถกถกถกไม่คิดซึ่งใจให้ดี พอได้สติอาจจะสายเกินแก้

มีรักแล้วต้องมีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือ?

เมื่อมีความรัก วัยรุ่นมักมองเห็นแต่ในด้านที่สดใสสวยงาม โรแมนติก และคิดว่าต่างฝ่ายก็พร้อมแล้วที่จะมีเพศสัมพันธ์ เป็นเพราะเป็นเรื่องที่ใคร ๆ เขาก็ทำกัน หากไม่ทำแล้วอาจจะเขยได้ ขอให้หยุดคิดสักนิดว่า พร้อมแน่แล้วหรือที่จะรับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้นตามมา ไม่ว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือการตั้งครรภ์ของฝ่ายหญิง ซึ่งต้องพร้อมที่จะเป็นพ่อแม่คน รับผิดชอบต่อในการเลี้ยงดูลูก

หากยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบ

เมื่อรู้แก่ใจว่ายังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบ เราต้องรู้จักควบคุมความรู้สึกความต้องการทางเพศบ้าง หนุม ๆ สามารถแปลงอารมณ์เพศเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เช่น การออกกำลังกาย เล่นกีฬา ดนตรี หรือการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ส่วนสาว ๆ ก็ต้องบอกปฏิเสธว่า "ไม่" ไม่มีใครถึงตายหรอกถ้าไม่ได้มีเพศสัมพันธ์ หากหนุมคนนั้นโกรธแล้วหันไปหาคนอื่นแทนก็บอกลาได้เลย เพราะเขามองค่าของการเป็นแฟนกันแค่การมีเซ็กซ์เท่านั้น ถ้ารักกันจริงต้องรอได้ แต่หากไม่สามารถยับยั้งตนเองได้ ควรใช้วิธีคุมกำเนิดที่ปลอดภัย ป้องกันด้วยการใช้ถุงยางอนามัยอย่างถูกวิธี

- ❧ เมื่อเกิดปัญหา สังคมจะมองประณามฝ่ายหญิงว่าเป็น "ผู้หญิงใจง่าย" "แม่ใจยักษ์" คลอดแล้วทิ้ง
- ❧ แต่ไม่กล่าวถึงฝ่ายชาย ผู้มีส่วนทำให้เกิดการตั้งครรภ์นั้นขึ้นมา

- ❧ ไม่ได้หมายความว่า ให้ฝ่ายหญิงทำเหมือนฝ่ายชาย
- ❧ ต้องสอนให้ฝ่ายชายเรียนรู้ที่จะเคารพสิทธิในเนื้อตัวร่างกาย ไม่มุ่งล่า “พรหมจรรย์” ของอีกฝ่าย ควบคู่ไปกับการสอนฝ่ายหญิงให้รัก นวลสงวนตัว

อายุเท่าไรจึงจะมีเพศสัมพันธ์ได้ ?

ไม่มีอายุที่เหมาะสมหรือกำหนดชัดเจนเป็นมาตรฐานสำหรับทุกคนว่าอายุเท่าไร จึงจะมีเพศสัมพันธ์ได้ ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละบุคคล คือ พร้อมทั้งจะรับผิดชอบ ผลที่เกิดขึ้นตามมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการมีลูก หรือการติดเชื้อ พร้อมทั้งจะรับผล ที่เกิดขึ้นกับร่างกาย (การตั้งครรภ์ ความอ่อนแอของร่างกาย) จิตใจ (ความผูกพัน ทางใจ ท้อแท้หมดกำลังใจ) และผลกระทบทางสังคม (การรับผิดชอบเลี้ยงดู ครอบครัว การถูกประณาม ตีตรา) หากยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบผลใด ๆ ที่เกิดขึ้น ก็อดใจหรือหลีกเลี่ยงไว้ก่อน

มีทางออกอย่างไร...เมื่อไม่พร้อมมีเพศสัมพันธ์ ?

- ❧ หลีกเลี่ยงการดูวิดีโอ เว็บไซต์โป๊ หรือสื่อลามกต่าง ๆ
- ❧ ไม่อยู่ในที่ลับตากับแฟนสองต่อสอง
- ❧ หลีกเลี่ยงการจับต้องสัมพันธ์ร่างกายอย่างใกล้ชิด
- ❧ หากิจกรรมหรืองานอดิเรกทำเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ หมกมุ่น เรื่องเพศ เช่น ออกกำลังกาย เล่นกีฬา
- ❧ ถ้าทำทุกวิธีแล้วยังไม่สำเร็จ ให้หาทางออกด้วยการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง

ควรปฏิเสธเมื่อไม่พร้อมมีเพศสัมพันธ์

คนรักกันมักอยากอยู่ใกล้ชิดกันเป็นพิเศษ ซึ่งอาจมีโอกาสเกินเลยเป็นความสัมพันธ์ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์มีผลตามมาหลายอย่าง ดังนั้น การมีเพศสัมพันธ์จึงต้องเกิดขึ้นพร้อม ๆ กับความรับผิดชอบของทั้งสองฝ่าย ถ้าหากยังไม่มีความพร้อม เราควรปฏิเสธความต้องการมีเพศสัมพันธ์ของคนรักหรือแฟน เพราะทำให้เกิดความเดือดร้อนหรือความไม่ปลอดภัยกับตัวเอง การปฏิเสธที่ดีต้องปฏิเสธอย่างจริงจัง ทั้งท่าทาง คำพูด และน้ำเสียง

การปฏิเสธเมื่อไม่พร้อมมีเพศสัมพันธ์

การบอกปฏิเสธต้องใช้คำพูดให้ชัดเจน หากถูกเข้าขี้นไม่ควรหวั่นไหวไปกับคำพูด ควรยืนกรานการปฏิเสธ แล้วหาทางออกด้วยวิธีการต่อไปนี้

- ❖ ปฏิเสธซ้ำ โดยไม่ต้องใช้ข้ออ้าง พร้อมทั้งบอกลา แล้วเดินจากไปทันที
- ❖ ต่อรอง โดยการชวนไปทำกิจกรรมอื่นที่ดีกว่ามาทดแทน
- ❖ ผัดผ่อน โดยยืดระยะเวลาออกไป เพื่อให้ผู้ชวนเปลี่ยนความตั้งใจ

ปฏิเสธอย่างไรดี

ถ้าเรายังไม่พร้อม จงบอกเขาไปเถอะว่า

- ❖ ไม่...ฉันยังไม่พร้อม
- ❖ ไม่...เราน่าจะรู้จักกันดีกว่านี้
- ❖ ไม่...เรายังเด็กเกินไป ถ้าเธอรักฉันจริง ต้องรอได้
- ❖ ไม่...ฉันว่าเรารอก่อนได้
- ❖ ไม่...ฉันกลัวท้อง แล้วไม่ได้เรียนหนังสือ
- ❖ ไม่...ฉันกลัวพ่อแม่รู้แล้วจะเสียใจ
- ❖ ไม่...ถ้าฉันท้อง แล้วเธอจะแก้ปัญหาอย่างไร
- ❖ ไม่...เรายังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบครอบครัว
- ❖ ไม่...ฉันกลัวว่าจะรับปัญหาที่ตามมาไม่ไหว ฯลฯ

เรื่องเพศคุยได้ ยิ่งคุย ยิ่งเข้าใจ

อยากรู้วิธีคุยเรื่องเพศกับลูก
ติดต่อขอรับ

คู่มือ "คุยเรื่องเพศ ไม่ยากอย่างที่คิด"

ได้ที่ 0 2298 0500 ต่อ 5113

หรือดาวน์โหลดคู่มือได้ที่

<http://talkaboutsex.thaihealth.or.th>

พ่อแม่จะสอนเรื่องเพศกับวัยรุ่นอย่างไร ?

พ่อแม่มีหน้าที่สอนให้ลูกได้รู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ว่ามิใช่เรื่องเพศสัมพันธ์อย่างเดียว แต่ความสัมพันธ์ทางเพศหมายถึงความผูกพัน อันนำไปสู่การสร้างครอบครัวในอนาคต ซึ่งต้องมีความรับผิดชอบตามมาด้วย สิ่งที่สำคัญ คือ การมีความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติ ที่ถูกต้องต่อเรื่องเพศของตนเอง และปฏิบัติต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม พ่อแม่ควรเน้นให้ลูกชายเคารพในศักดิ์ศรีของเพศหญิง ไม่เอารัดเอาเปรียบ ไม่ทำร้ายผู้หญิง และควรเน้นให้ลูกสาวเห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีของตนเอง

ทำอย่างไรให้ลูกกล้ามาปรึกษา ?

การเลี้ยงลูกด้วยความใกล้ชิดสนิทสนม ใช้เวลาและสร้างความเป็นเพื่อนที่ เข้าอกเข้าใจ สื่อสารกันอย่างมีเหตุผล จะเป็นรากฐานที่ทำให้ลูกกล้าปรึกษาพ่อแม่ในเรื่องเพศ เมื่อถึงวัยอันสมควร การพูดคุยกับลูกต้องเป็นที่ปรึกษาเมื่อลูกเกิดความสงสัย ไม่คอยจับผิดหรือเข้าชี้ชอกช้ำ เก็บรักษาความลับที่ลูกปรึกษา ไม่กล่าวโทษลูก แต่ให้ลูกมองเห็นมุมมองที่เหมาะสม

ควรห้ามลูกเรื่องการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ ?

เป็นธรรมดาที่พ่อแม่ทุกคนต้องเป็นห่วง กลัวลูกจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แต่พ่อแม่สามารถชี้แจงให้ลูกเข้าใจได้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหรือโดยไม่ได้ไตร่ตรองนั้น จะก่อให้เกิดปัญหาอะไรในชีวิตลูกได้บ้าง เช่น การถูกข่มขืนโดยต่างฝ่ายต่างไม่พร้อม การติดเชื้ทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ในวัยเรียน การเสียโอกาสทางการศึกษา เล่าเรียน ฯลฯ การพูดคุยด้วยเหตุผล การยกตัวอย่างที่ลูกเข้าใจจะช่วยให้ลูกมีภูมิคุ้มกัน มีความยับยั้งชั่งใจได้

หน่วยงานให้คำปรึกษา เรื่องอนามัยวัยรุ่น

- www.friendcorner.net
- โครงการคลินิก "กล้ารักกล้าเซ็ค" องค์การแพช
www.Lovecaresation.com หรือ โทร. 08 5340 0043
ทุกวัน เวลา 16.00 - 24.00 น.
- โครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ (Teenpath) องค์การแพช
www.teenpath.net
- มูลนิธิสร้างเสริมสุขภาพผู้หญิง โทร. 0 2591 1224 - 5
วันจันทร์ - ศุกร์
- สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ โทร. 0 2929 2222
- สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน (PDA) กรุงเทพฯ
โทร. 0 2229 4611 - 28 จันทร์ - ศุกร์ เวลา 08.30 - 17.00 น.
- สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยฯ (สวท)

คลินิก ส.ว.ท. บางเขน 0 2941 2320 ต่อ 181 - 3

คลินิก ส.ว.ท. ดินแดง 0 2245 1888

คลินิก ส.ว.ท. ปิ่นเกล้า 0 2433 9077

คลินิก ส.ว.ท. รังสิต 0 2567 4760

คลินิก ส.ว.ท. ขอนแก่น 0 4322 3627

คลินิก ส.ว.ท. อุบลราชธานี 0 4524 3380

คลินิก ส.ว.ท. เชียงใหม่ 0 5324 9406

คลินิก ส.ว.ท. เชียงราย 0 5371 3090

คลินิก ส.ว.ท. ภูเก็ต 0 7623 5348

คลินิก ส.ว.ท. หาดใหญ่ 0 7424 6343

ข้อที่มักตอบผิด 4

เราเข้าใจผิดว่า ภรรยาที่ดีควรสนองตอบ
ความต้องการมีเพศสัมพันธ์
ของสามี

คงต้องมีสักหนึ่ง จะด้วยเหตุผลอะไรก็ตามแต่ ที่ฝ่ายภรรยาหรือฝ่ายสามีไม่มีความพร้อม ทั้งทางร่างกายและ/หรือทางจิตใจ เกิดความรู้สึกไม่อยากจะมีความสัมพันธ์ขึ้นมา แต่ (ส่วนใหญ่แล้ว) ฝ่ายภรรยาด้วยถูกสั่งสอนมาให้เชื่อฟังสามี จึงต้องยอมจำนนทำตาม ความต้องการของสามีทั้งที่ไม่เต็มใจ

มีข้อมูลสถิติเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศในครอบครัวที่น่าสนใจในเรื่องนี้ ได้แก่ งานวิจัยของ กฤตยา อาชวนิจกุล และคณะ ในปี 2544 ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรุนแรงในชีวิตคู่กับสุขภาพผู้หญิงในกรุงเทพฯ และจังหวัดนครสวรรค์ ประมาณการว่ามีผู้หญิงถูกข่มขืนหรือถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับคู่ของตนเองเกิดขึ้นร้อยละ 8

หรือจากสถิติคดีความผิดเกี่ยวกับเพศของสถานีตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ในปี 2542 พบว่ามีคดีทั้งหมด 291 คดี เป็นคดีข่มขืนกระทำชำเรา 259 คดี และเป็นกรณีที่ถูกกระทำเป็นคู่สมรสและคนรัก 63 คดี (สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข 2545)

ตัวเลขดังกล่าวน่าจะต่ำกว่าความเป็นจริง เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้ได้จากผู้หญิงที่ยอมเปิดเผยว่ามีปัญหาความรุนแรงทางเพศเกิดขึ้นกับตน และตระหนักว่าเป็นปัญหาความรุนแรงทางเพศ แต่ยังมีผู้หญิงที่เป็นภรรยาอีกจำนวนมากที่เก็บงำซ่อนเร้นปัญหา เพราะความอับอายของฝ่ายหญิง และแบบแผนทางสังคมที่หล่อหลอมให้ผู้หญิงอยู่ในสภาพยอมรับ อดทนต่อปัญหา จำนวนต่อสถานการณ์ ลงโทษตนเอง และคิดว่าเป็นสิทธิและอำนาจอันชอบธรรมของฝ่ายชายที่จะกระทำต่อตน ในขณะที่ฝ่ายชายหรือสามีก็ถือเป็นสิทธิและความชอบธรรมในการมีอำนาจเหนือร่างกายและการมีเพศสัมพันธ์กับภรรยา แม้ว่ากรรมเพศสัมพันธ์นั้นจะอยู่บนพื้นฐานความไม่สมัครใจ มีการข่มขืนต่อตัวจากฝ่ายหญิงหรือภรรยา รวมถึงมีการใช้กำลัง การทำร้ายร่างกาย การขู่ขู่จากฝ่ายชายหรือสามี ให้หญิงหรือภรรยาของตนยอมจำนนด้วยวิธีการต่าง ๆ

รู้หรือไม่+!+?

การไม่ขึ้นกราบกระทำชำเรา
ไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับใคร
หรือระหว่างคู่สมรส

ล้วนมีความผิด
ตามกฎหมายอาญา
มาตรา 276

สาระสำคัญของมาตรา 276

- ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำจะเป็นเพศใดก็ได้
และแม้กระทำกับเพศเดียวกันก็เป็นความผิด
- การข่มขืนกระทำชำเราระหว่างคู่สมรส ก็เป็นความผิด

...ไม่ว่าคุณจะเป็นเพศใด
จะเป็นหญิงหรือชาย
ย่อมได้รับการคุ้มครอง
อย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

รู้หรือไม่ +!+

ผู้ใดมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย

อายุไม่เกิน 15 ปี

จึงไม่ไ้กรรียา

หรือสามีของตน โดยเด็กยินยอมหรือไม่

ยินยอมก็ตาม

มีความผิดทันที

ตามกฎหมายอาญา

มาตรา

277

ข้อที่มักตอบผิด 5

เข้าใจผิดว่า ถ้าถูกกระทำ ความรุนแรงโดย
คนในครอบครัว ต้องอดทน
ควรยึดคติ

“ไฟในอย่านำออก ไฟนอกอย่านำเข้า”

ความเชื่อเดิม ๆ ว่าเรื่องในครอบครัว เป็นเรื่องของคนในครอบครัวที่ต้องจัดการกันเอง คนภายนอกไม่มีสิทธิเข้ามายุ่งเกี่ยว ส่งผลให้ในสังคมยังคงมีผู้หญิงจำนวนมากที่ยอมทนทุกข์จากความรุนแรงในครอบครัวเพื่อลูกและความสงบสุขของครอบครัว ไม่กล้าเลิกกับสามี เพราะพันธนาการในเรื่อง “แม่และเมียที่ดี” ต้องเสียสละเพื่อครอบครัว

แม้ในความเป็นจริง คติที่ว่า “ไฟในอย่านำออก ไฟนอกอย่านำเข้า” ยังคงมีความสำคัญสำหรับการดำรงความสงบสุขของชีวิตครอบครัว แต่ก็ไม่จำเป็นในทุกกรณี ดังเช่น กรณีครอบครัวที่มีการกระทำความรุนแรงระหว่างคนในครอบครัว โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็กที่มักตกเป็นเป้าถูกกระทำความรุนแรง คนที่ถูกกระทำไม่จำเป็นต้อง “อดทน” กับการถูกกระทำความรุนแรงในทุกรูปแบบ และต้องรื้อสร้างทัศนคติความเชื่อดั้งเดิมที่ว่า “เรื่องของผัวเมีย คนอื่นไม่เกี่ยว”

โดยสร้างความเข้าใจให้กับสังคมให้มองว่า “เรื่องของผัวเมีย คนอื่นต้องเกี่ยว” ถ้าเรื่องนั้นเป็นเรื่องของความรุนแรงในครอบครัว ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 5 กำหนดไว้ว่า ผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรง มีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพราะการกระทำความรุนแรงต่อคนในครอบครัวเป็นความผิดตามกฎหมาย

Say **NO** to Violence Against **Women**

โครงการ Say NO to Violence Against Women เริ่มขึ้นเมื่อเดือน พฤศจิกายน 2550 โดยกองทุนการพัฒนาเพื่อสตรีแห่งสหประชาชาติ (UNIFEM) สำนักงานใหญ่ ริเริ่มโครงการนี้ในอินเทอร์เน็ต โดยเปิดให้คนเข้าไปลงชื่อ เพื่อเรียกร้องให้ประชาคมโลกตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อสตรี ซึ่งถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงอย่างรุนแรง และเป็นอุปสรรคในการพัฒนามนุษย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระดมทุนให้กองทุนสหประชาชาติเพื่อยุติความรุนแรงต่อสตรี (UN Trust Fund to End Violence Against Women) กองทุนนี้เป็นกองทุนรวมของสหประชาชาติ โดยมียูนิเฟมเป็นองค์กรบริหารทุน ทุก ๆ ปี กองทุนนี้จะให้ทุนสำหรับโครงการต่าง ๆ ที่เป็นความคิดริเริ่มเพื่อแก้ปัญหาด้านนี้ทั่วโลก

สำหรับในประเทศไทยนั้นเมื่อต้นปี 2551 **ดร.จิน เดอคูน่า** ผู้อำนวยการสำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้รับอนุญาตจากทางสำนักงานใหญ่ให้นำโครงการนี้มาดำเนินงานอย่างจริงจังในประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยได้สร้างหน้าเว็บเก็บลายเซ็นต์ ในส่วนของประเทศไทย คือ <http://www.novaw.or.th> ซึ่งในประเทศไทยใช้ชื่อโครงการว่า “หนึ่งเสียงหยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง” โดยมี “นกหวีด” เป็นสัญลักษณ์แห่งการหยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง ในนัยยะที่ว่า “ร่วมกันเป่านกหวีด เพื่อประสานเสียงนกหวีดเป็นหนึ่งเสียงเดียวกันในการหยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง”

เดือนพฤศจิกายนของทุกปี
เป็น “เดือนรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี”

ที่มา : สำนักงานกองทุนสนับสนุนและสร้างเสริมสุขภาพ (ส.ส.ส.)

“เราขอเป็นหนึ่งในเสียง
ช่วยหยุด
ความรุนแรงต่อผู้หญิง”

พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
กุตสันทวาโมตรี ยูนิเฟม

UNIFEM Goodwill Ambassador For Thailand

“เรื่องของพี่เมีย คนอื่นต้องเกี่ยว”

ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2551 ที่ผ่านมา หลายท่านคงได้ชมภาพยนตร์โฆษณา
สองเรื่อง ที่มีพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ทรงเป็นกุตสันทวาโมตรียูนิเฟม
(UNIFEM) เพื่อต่อต้านความรุนแรงต่อสตรีในประเทศไทย

ภาพยนตร์โฆษณาทั้งสองเรื่อง เป็นการรณรงค์ต่อต้านความรุนแรงต่อสตรี ภายใต้
สโลแกนที่พระเจ้าหลานเธอฯ ทรงตรัสในท้ายโฆษณาทั้งสองเรื่อง “อย่านิ่งเฉยต่อ
การใช้ความรุนแรงกับผู้หญิง และร่วมกันต่อต้านการใช้ความรุนแรงกับผู้หญิง
หนึ่งเสียงของคุณช่วยหยุดความรุนแรงได้”

ภาพยนตร์โฆษณาทั้งสองเรื่อง มีสองภาค โดยภาคแรกนำเสนอเหตุการณ์
การกระทำความรุนแรงต่อสตรีทั้งจากคนในครอบครัว และจากคนที่ผู้กระทำไม่เคยรู้จักมาก่อน
ในขณะที่ภาคต่อของโฆษณาดังกล่าวถามแก่ผู้ชมว่า ถ้าท่านพบเห็นเหตุการณ์เหล่านั้น
ท่านจะตัดสินใจอย่างไร ระหว่างอยู่เฉย ๆ กับเข้าไปช่วย และนำเสนอเป็นเสนอภาพ
สถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจนั้น

“ผู้เมีย ทะเลาะกัน ไม่เคยเห็นหรือไง”

ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี
และความรุนแรงในครอบครัว

ภาพยนตร์โฆษณาเรื่องแรก “ตลาด” เป็นเหตุการณ์สามีตบตีภรรยากลางตลาดที่มีผู้คนมากมาย บรรดาไทยมุงหญิงและชายเหล่านั้น บ้างก็มุงดูเหตุการณ์ด้วยความสนใจ บ้างก็เพียงแต่เหลือบมองแล้วปฏิบัติภารกิจของตนต่อไป มีสองทางเลือกสำหรับไทยมุง คือ อยู่เฉย ๆ หรือเข้าไปช่วย

① อยู่เฉย ๆ : “เรื่องของผู้เมีย คนอื่นไม่เกี่ยว”

เมื่อไทยมุงหญิงชายเลือกที่จะอยู่เฉย ๆ สามีก็สามารถแสดงอำนาจเหนือภรรยา ได้อย่างเต็มที่ เขาลงโทษภรรยาที่ “พูดไม่รู้เรื่อง” ด้วยการตบเธอจนล้มคว่ำไปกับพื้น โดยที่ไทยมุงชายยืนดูราวกับดูระฆังไฟ ส่วนไทยมุงหญิงก็ขมขื่นกับด้วยเป็นเรื่องของ “คนอื่น”

② เข้าไปช่วย : “เป็นผู้ชายหรือเปล่า?”

เมื่อไทยมุงหญิงชายเลือกที่จะเข้าไปช่วย ไทยมุงชายช่วยกันดึงตัวสามีไว้ไม่ให้ทำร้ายร่างกายภรรยา และตั้งคำถามที่ทลายศักดิ์ศรีของความเป็นชายแก่สามี “เป็นผู้ชายหรือเปล่า?” ส่วนไทยมุงหญิงก็ช่วยนำภรรยาให้ออกมาห่างจากสามีและได้ถามถ้อยคำที่แสดงความห่วงใย “เจ็บมากไหม?”

“คนรู้จักกัน
ไม่ต้อง
มาสนใจ”

ภาพยนตร์โฆษณาเรื่องที่สอง “รถโดยสารประจำทาง” เป็นเหตุการณ์บนรถโดยสารประจำทางยามดึกที่ชายฉกรรจ์ 3 คน ดุกคามทางเพศนักศึกษาสาว โดยผู้ชายคนหนึ่งนั่งเบียดจนชิดและจับไหล่นักศึกษา ทั้งยังชวนให้ไปกินข้าวที่บ้านด้วยน้ำเสียงที่สื่อเจตนา ลวนลาม ส่วนผู้ชายอีกสองคนบินมองและคอยส่งเสียงเป็นลูกคู่ เสียงของชายทั้ง 3 ที่ค่อนข้างดัง ทำให้ผู้โดยสารรถโดยสารประจำทางทั้งหญิงและชายหันมามอง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่นกันกับโฆษณาเรื่องแรก มีสองทางเลือกให้กับผู้โดยสารหญิงและชายเหล่านี้ คือ อยู่เฉย ๆ หรือเข้าไปช่วย

❶ อยู่เฉย ๆ : “ไม่มีอะไร คนรู้จักกัน ไม่ต้องสนใจ”

เมื่อผู้โดยสารหญิงชายเลือกที่จะอยู่เฉย ๆ ความนิ่งเฉยไม่ช่วยเหลือของผู้โดยสารบนรถโดยสารประจำทางทั้งหญิงและชาย รวมทั้งคนขับรถและพนักงานเก็บค่าโดยสาร แม้นักศึกษาสาวจะกรีดร้องขอความช่วยเหลือหลายต่อหลายครั้ง ส่งผลให้ชะตากรรมของนักศึกษาสาวไม่ได้จบลงแค่ถูกคุกคามทางเพศด้วยวาจา และลวนลามร่างกายเพียงเท่านั้น แต่เธอถูกชายโหดทั้งสามลากลงจากรถโดยสารประจำทางไปยังชอยเล็กรกร้างแห่งหนึ่ง และอาจจะตามมาด้วยการทำร้ายทางเพศที่รุนแรงยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็น การข่มขืน ทารุณกรรม และฆ่า ???

❷ เข้าไปช่วย : “รังแกผู้หญิงได้ยังไง?”

เมื่อผู้โดยสารหญิงชายและพนักงานเก็บค่าโดยสารเลือกที่จะเข้าไปช่วย ป้าคนหนึ่งทักท้วงด้วยเสียงอันดัง “ทำอะไรกันนะ ทำไมทำอย่างนี้” ขณะที่ผู้โดยสารชายคนอื่น ๆ ต่างช่วยกันหยุดยั้งชายทั้งสาม “รังแกผู้หญิงได้ยังไง” “แจ้งตำรวจตีเทม” และจบลงที่พนักงานเก็บค่าโดยสารไล่ชายทั้งสามลงจากรถ ความร่วมมือร่วมใจของคนทั้งหมดสามารถเอาชนะความชั่วร้ายของชายโหดทั้งสามได้โดยง่าย โดยที่นักศึกษาสาวยังไม่ได้เอ่ยคำว่า “ช่วยด้วย” แม้สักครั้งเดียว

“ความนิ่งเฉย
คือการสนับสนุน
ความรุนแรง”

ภาพยนตร์โฆษณาทั้งสองเรื่องให้อุทธาหรณ์อะไรแก่เรา? ฆาตกรรมของนักศึกษาสาวที่อาจถูกฆ่มขืน ทารุณกรรม หรือฆ่า ในโฆษณาชุดนี้ อาจทำให้หลายคนตระหนักได้ว่า การนิ่งเฉยคือการสนับสนุนความรุนแรง

เพราะความรุนแรงเพียงเล็กน้อยต่อผู้หญิงที่ปรากฏเบื้องหน้าเรา อาจเป็นจุดเริ่มต้นของความรุนแรงถึงชีวิตหรือการกระทำความรุนแรงทางเพศอย่างสาหัสแก่ผู้หญิงเหล่านั้น

หากเรานิ่งเฉย ปฏิเสธที่จะช่วยเหลือและเข้าไปกันขวางความรุนแรงเหล่านั้น ก็คือการสนับสนุนให้ผู้กระทำความรุนแรงสามารถกระทำความรุนแรงได้อย่างเสรี และอาจทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ จนนำไปสู่การสูญเสียชีวิตหรือเป็นการทำร้ายจิตใจอย่างสาหัสในที่สุด

66 อย่างนิ่งเฉยต่อการใช้ความรุนแรง กับผู้หญิง - ร่วมกันต่อต้านการใช้ความรุนแรงกับผู้หญิง หนึ่งเสียงของคุณช่วยหยุดความรุนแรงได้ 99

หากทุกคนตระหนักในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนทุกคน ไม่ว่าคน ๆ นั้นจะเป็นใคร เป็นผู้หญิง เป็นเด็ก เป็นผู้อ่อนแอกว่า มีสถานภาพด้อยกว่า ฯลฯ และเชื่อมั่นว่า ไม่มีใครทำร้ายผู้อื่นได้ ไม่ว่าจะ เป็น พ่อแม่ทำร้ายลูก สามีตบตีภรรยา ลุงทำร้ายหลาน ฯลฯ

เพราะการกระทำความรุนแรงต่อทุก ๆ คน ในทุกรูปแบบ มีความผิดตามกฎหมาย แม้คนในครอบครัวกระทำความรุนแรงต่อคนในครอบครัวก็ผิดทั้งกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ดังนั้น เมื่อพบเห็นการกระทำความรุนแรง จงระลึกไว้เสมอว่า “เรื่องตบตีของผิวเมียคนอื่นต้องเกี่ยว” “เรื่องตบตีของคนรู้จักกัน เราต้องสนใจ” ดังพระดำรัสของพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา

สถิติเด็กและสตรี ที่ถูกกระทำทารุณรุนแรง

ในประเทศไทย ข้อมูลปี 2550 จากสถิติ
การให้บริการของศูนย์ฝั่งใต้ในโรงพยาบาล
ขนาดใหญ่ประจำจังหวัด 297 แห่ง มีเด็ก สตรี
และผู้สูงอายุ ที่ถูกกระทำทารุณเข้ารับบริการ
จำนวน 19,068 ราย เป็นผู้หญิงอายุ 18 ปีขึ้นไป
จำนวน 8,172 ราย นอกจากนี้ยังพบว่าตั้งแต่ปี
2547 - 2550 การกระทำทารุณรุนแรงมีแนวโน้ม
เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะพบความรุนแรง
ที่เกิดต่อผู้หญิง เป็นการกระทำของคนใกล้ชิด
แฟน และสามี มากกว่า คนไม่รู้จักกันหรือ
คนแปลกหน้า ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก

จากสถิติของกองวิจัยและวางแผน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตั้งแต่ เม.ย. - ก.ย.
2551 พบว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงที่มีการแจ้งความ
ดำเนินคดี การทำร้ายร่างกาย และข่มขืน
กระทำเราสูงถึง 18,191 ราย และ 4,359 ราย
ตามลำดับ

ส่วนมูลนิธิเพื่อนหญิง ซึ่งมีบริการให้
คำปรึกษาแก่ผู้หญิงที่ประสบปัญหาวิกฤติความ
รุนแรง พบว่าในรอบปี 2550 มีผู้หญิงที่ประสบ
ความรุนแรงเข้ามารับคำปรึกษาจำนวน 864 ราย
ในจำนวนนี้ปรึกษาความรุนแรงในครอบครัว
มากถึง 683 ราย และปรึกษาปัญหาความ
รุนแรงทางเพศมากกว่า 100 ราย

ที่มา : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (ส.ส.ส.)

สืบความเชื่อเก่าๆ

“เรื่องของผีเมีย
คนอื่นต้องเที่ยว...

อย่าบังเอิญ

ต่อการไล่ความรุนแรง

ต่อเด็กและสตรี

หนึ่งเสียงของคุณ

ช่วยหยุดความรุนแรงได้”

ความเชื่อ

☹️ เรื่องของสามี ภรรยา เป็นเรื่องในครอบครัว คนนอกไม่ควรยุ่งเกี่ยว แม้จะเกิดการทะเลาะเบาะแว้งและใช้ความรุนแรงเกิดขึ้นก็ตาม

☹️ ผู้หญิงที่ถูกทำร้ายทางเพศ มักเป็นผู้หญิงที่แต่งตัวโป๊ ยั่ววน

☹️ ผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรี มักมีเพศสัมพันธ์ เป็นผู้มีเงินร่ำรวย หรือเป็นอดีตนักโทษ

☹️ ผู้หญิงมักถูกทำร้ายทางเพศในเวลากลางคืน และในที่ลับตาคน

ความเป็นจริง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 5 กำหนดว่า ผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงมีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพราะการกระทำความรุนแรงต่อคนในครอบครัวเป็นความผิดตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 6,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นักศึกษาสาวที่ถูกคุกคามทางเพศกลับเป็นหญิงสาวที่แต่งกายเรียบร้อย เพราะแท้จริงแล้วผู้หญิงทุกวัย ทุกลักษณะ และทุกสถานภาพ ล้วนสามารถตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงได้ทั้งนั้น

ผู้กระทำความรุนแรงมีทั้งคนแปลกหน้า หรือแม้แต่สามี ภรรยาในบ้าน จากสถิติจากศูนย์หนึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุขพบว่าผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรี ส่วนใหญ่กลับกลายเป็นคนใกล้ชิดของผู้ถูกกระทำนั่นเอง โดยในปี 2550 มีผู้ถูกกระทำทั้งสิ้น 19,068 คน พบว่าผู้กระทำความรุนแรงกว่า 41.14% เป็นแฟน เพื่อนใกล้ชิดและคนรู้จัก และ 22.96% เป็นสามีของผู้ถูกกระทำนั่นเอง และ 5.94% เป็นสมาชิกในครอบครัวและญาติ

ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ เช่น สามีกระทำความรุนแรงต่อภรรยาภายในบ้าน (หรือแม้จะอยู่ภายนอกบ้านและท่ามกลางผู้คนมากมาย) ชายใจเด็ดคุกคามทางเพศนักศึกษาสาวบนรถเมล์ในเวลากลางคืน (ที่บนรถคันนั้นก็มิได้โดยสารหญิงชายอีกหลายคน) ในความเป็นจริงการกระทำความรุนแรงต่อสตรีเกิดขึ้นได้ในทุกสถานที่ แม้จะเป็นที่สาธารณะที่มีคนมากมายเพราะความเชื่อดั้งเดิมที่ว่า เรื่องของผิวเมียคนอื่นไม่เกี่ยว เรื่องของคนรู้จักกัน อย่าเข้าไปยุ่งนั่นเอง

คุณ

ไม่ได้ต่อสู้เพียงลำพัง อีกต่อไป...

มีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำรุนแรงจำนวนมาก
ที่พร้อมให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย รวมถึงการดูแลความปลอดภัย
ทั้งทางร่างกายและจิตใจของผู้ถูกกระทำรุนแรง

- OSCC 1300 (ตลอด 24 ชั่วโมง)
- บ้านพักฉุกเฉิน 0 2929 2222 (ตลอด 24 ชั่วโมง)
- มูลนิธิผู้หญิง 0 2433 5149 / 0 2435 1246
- มูลนิธิเพื่อนหญิง 0 2517 1001
- สหทัยมูลนิธิ 0 2381 8834 - 6
- สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย
0 2245 7382 - 5
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
(ทุกจังหวัด)
- บ้านพักเด็กและครอบครัว (ทุกจังหวัด)

ล

NORTH COUNTRY

ALL SHE WANTED WAS TO MAKE A LIVING.
INSTEAD SHE MADE HISTORY.

North Country :

หญิงเหล็กหัวใจเพชร

North Country ภาพยนตร์ที่สร้างจากแรงบันดาลใจในเรื่องจริงของผู้หญิงคนหนึ่งผ่านการต่อสู้อย่างกล้าหาญ เพื่อเรียกร้องศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ ถือเป็นคดีตัวอย่างคดีแรกของการล่วงละเมิดทางเพศในที่ทำงาน ที่ส่งผลให้หลายหน่วยงานทั่วโลกเกิดความตระหนักในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในที่ทำงานสำหรับผู้หญิงอย่างจริงจัง (ภาพยนตร์สร้างจากหนังสือชื่อ **"Class Action: The Landmark Case That changed Sexual Harassment Law"**)

เนื้อเรื่องมีอยู่ว่า โจซีย์ เอมเมส เป็นเด็กสาวหน้าตาดี มีเสน่ห์ต่อเพศตรงข้าม แต่ความมีเสน่ห์ของเธอกลับนำมาซึ่งความเลวร้ายมาสู่ชีวิตของเธออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เธอถูกข่มขืนโดยคูรั้มขมของตัวเองจนตั้งท้อง และเลี้ยงลูกชายมาจนโตด้วยความขมขืน โดยไม่ยอมบรีปากบอกใคร ๆ แม้แต่พ่อแม่ของเธอว่าใครคือผู้ชายที่ข่มขืนเธอ

การที่เธอท้องไม่มีพ่อทำให้ถูกครหาจากสังคมว่า เป็นเด็กสาวใจแตก ส่ำสอน และชอบให้ทำผู้ชาย ครอบครัวของเธอ โดยเฉพาะพ่อของเธอรู้สึกอับอายมากกับเรื่องนี้ ต่อมาโจซีย์แต่งงานใหม่ และมีลูกสาวอีกหนึ่งคน แต่ชีวิตแต่งงานก็ล้มสลาย

เธอตัดสินใจแยกทางกับสามีที่ชอบใช้ความรุนแรง ทำให้ต้องรับภาระเลี้ยงดูลูกชายผู้อ่อนไหว และลูกสาวตัวน้อยตามลำพัง

โจซีย์กลับมายังบ้านเกิดในออร์ทเฮิร์น มินเนโซต้า ด้วยภาระความเป็นแม่ที่ต้องดูแลลูก ๆ สองคน เธอต้องการหางานดี ๆ ทำ และจากการแนะนำของกลอเรียเพื่อนเก่า เธอจึงตัดสินใจเข้าทำงานในเหมืองเหล็ก ที่ซึ่งมีแต่คนงานผู้ชาย เพราะงานเหมืองเป็นงานที่ผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่คิดจะทำ

งานระเบิดแร่จากหินในเมืองนั้น เป็นงานหนักแต่รายได้งาม เหมืองแห่งนี้เป็นเหมืองที่ทำกันมาหลายชั่วอายุคน รวมทั้งพ่อของโจซีย์เป็นคนงานในเมืองนี้ด้วย และมีมิตรภาพที่เกิดขึ้นระหว่างเพื่อนร่วมงาน ณ เหมืองแห่งนี้ ได้แผ่ขยายไปในการใช้ชีวิตประจำวัน เชื่อมโยงครอบครัวและเพื่อนบ้านด้วยสายใยเดียวกัน มันเป็นอุตสาหกรรมที่ผู้ชายเป็นผู้ครอบครองมาเป็นเวลายาวนาน และเป็นสถานที่ที่มีวิถีชีวิตแบบเดิม ๆ มานานแสนนาน

การตัดสินใจเข้าไปใช้แรงงานในเหมืองของ โจซีย์ ทำให้เธอต้องเผชิญกับอาการปวดหลังและงานที่อันตราย รวมทั้งต้องรับมือกับการโดนรังควานเหมือนที่คนงานหญิงคนอื่น ๆ ต้องเจอจากบรรดาเพื่อนร่วมงานเหมืองที่เป็นชาย

ในความคิดความเชื่อของคนงานเหมืองชาย คือ ไม่ต้องการให้มีผู้หญิงเข้ามาแข่งขันกับพวกเขาในงานที่หายากและรายได้ดีนี้ พวกเขา มองว่าผู้หญิงไม่มีหน้าที่จะต้องมาขับรถบรรทุกหรือชักลากหิน แต่ถ้าพวกผู้หญิงจะเข้ามาทำงานในเหมือง พวกเธอจะต้องทำตามกฎที่เข้มงวด (ผู้ชาย) วางไว้ โจซีย์ จึงต้องตัดสินใจเลือกที่จะทำงานนี้หรือไม่ทำ

โจซีย์ยังคงทำงานในเหมืองต่อไป และเธอได้ประกาศถึงความไม่เห็นด้วยต่อสิ่งที่เธอ และเพื่อนร่วมงานหญิงต้องเผชิญ และเธอก็ได้พบกับการต่อต้าน - ไม่เพียงจากกลุ่มที่

ทรงอำนาจเท่านั้น แต่ทั้งชุมชนไม่ต้องการและไม่ยอมรับความเป็นจริง รวมทั้งพ่อแม่และเพื่อนร่วมงานที่เป็นหญิงต่างวัด และเกรงกลัวว่าเธอจะทำให้ทุกสิ่งเลวร้ายลงไปอีก

โจซีย์มีปัญหาในความสัมพันธ์ที่ไม่สู้จะราบรื่นอยู่แล้ว ระหว่างเธอกับพ่อ (ที่เป็นคนงานเหมืองมาตลอดชีวิต) เธอถูกแฉถึงเรื่อง (ฉาว) ส่วนตัวของเธอ ถูกขูดคูดและตีแม่ทั้งที่เธอไม่ยอมให้ลูก ๆ ด้รับรู้ ลูก ๆ ของเธอต้องเผชิญกับความอับอาย เพราะการมีแม่ที่มีชื่อเสียงไม่ดี ทุกอย่างล้วนเป็นผลจากการต่อสู้ระหว่างโจซีย์กับเพื่อนร่วมงานและนายจ้างผู้ชาย

ด้วยความยากลำบากทั้งหลายทั้งมวลนี้ โจซีย์ต้องใช้ความกล้าหาญในการยืนหยัดในสิ่งที่เธอเชื่อ - แม้จะหมายถึงว่าเธอต้องอยู่ลำพัง แต่มันก็จำเป็นที่ต้องต่อสู้เพราะเป็นการต่อสู้เพื่ออนาคตที่ดีกว่าสำหรับตัวเธอและลูก ๆ

ท้ายที่สุดการต่อสู้ของโจซีย์ก็ได้รับชัยชนะอย่างงดงาม เธอชนะคดีและได้รับเงินทดแทนจำนวนหนึ่งจากนายจ้าง แต่สิ่งนั้นก็ไม่ใช่ชัยชนะที่แท้จริง เท่ากับการที่...โจซีย์ สามารถทำให้ผู้หญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมากมายบนโลกใบนี้ เกิดกำลังใจ และเป็นตัวอย่างในการต่อสู้ที่ไม่ใช่การต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิสตรี แต่เป็นการต่อสู้เพื่อปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ที่ทุกคนมีเท่า ๆ กันโดยไม่แบ่งแยกว่าเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย

ประเด็นการล่วงละเมิดทางเพศในภาพยนตร์

ทางร่างกาย เช่น จับก้น จับหน้าอก พยายามข่มขืน ข่มขืน การใช้คำพูด เช่น ขวนมีเพศสัมพันธ์ ขอจูบ คำว่าสาส์อนให้ทำ ล้อเลียน พูดถึงอวัยวะเพศ การกระทำ เช่น ส่งอวัยวะเพศเทียมมาให้ การเขย่าห้องน้ำ นำอุจระมาเขียน แกล้งให้อับอายเป็นตัวตลก

ภาษาคีใน North Country

- ❖ พ่อและสังคมคิดว่าลูกสาว ควรทำงานเสริมสวยหรืองานอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ทำงานในเหมือง
- ❖ ลูกชายของโจชีย่อยากให้แม่อยู่บ้านทำอาหาร ทำความสะอาดเหมือนแม่คนอื่น ๆ ซึ่งเป็นภาพเดิม ๆ ที่เขาพบเห็น
- ❖ นายจ้างไม่ยอมรับผู้หญิงทำงาน โดยเฉพาะผู้หญิงท้อง เพราะคิดว่าผู้หญิงอ่อนแอกว่า
- ❖ นายจ้างไม่คำนึงถึง สภาพร่างกายและสรีระของผู้หญิง เช่น การปัสสาวะ การใช้ห้องน้ำของผู้หญิงจะแตกต่างจากผู้ชาย
- ❖ สถานที่ทำงานไม่ปลอดภัยต่อการทำงานของหญิง เป็นที่เปลี่ยว ที่สูง ที่ลับตา มืด เป็นโกดัง
- ❖ ผู้หญิงมีทั้งภาระงานการผลิต และการดูแลลูก ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง แต่ผู้ชายไม่ต้องทำงานบ้านเลย
- ❖ เมื่อเกิดเรื่องที่น่าอัปยศ สังคมมักโทษว่าเป็นเพราะผู้หญิงทำตัวไม่ดี ให้ทำผู้ชายก่อน หรือ โทษว่าผู้หญิงแต่งตัวยั่วยวน
- ❖ ผู้หญิงไม่กล้าเรียกร้องสิทธิ เพราะถูกอำนาจผู้ชายครอบงำ เช่น กลัวตักงาน กลัวถูกทำร้าย กลั่นแกล้ง อายคนอื่น
- ❖ ผู้หญิงถูกมองว่ามีนิสัย อ่อนแอ ข่างฟ่อง ชอบให้ทำ ยั่วยวน
- ❖ ถ้าผู้หญิงอยากทำงานเหมือนผู้ชาย ต้องทำงานให้มาก หุบปากให้เงียบ

ภาษาคีเหล่านี้ดูเหมือนว่าจะจะเป็นสิ่งที่สังคมเชื่อ หลอหลอม และปลูกฝังกันมา จนเป็นเจตคติที่ยากจะเปลี่ยนแปลง แต่ความจริงหากคนในสังคมเปิดใจยอมรับความจริงว่า สิ่งเหล่านี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ ปัญหาต่าง ๆ ของผู้หญิงก็จะลดน้อยลงไป หวังเหลือเกินว่า คดีการถูกล่วงละเมิดของโจชียีจะกลายเป็นเพียงตำนานที่เล่าขาน เพราะผู้หญิงในที่ทำงานทุกแห่งหนในโลกนี้จะไม่ถูกล่วงละเมิดทางเพศอีกต่อไป

ที่มา : จตหมายเหตุเพื่อเสริมสร้างความเสมอภาคหญิงชาย ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนมีนาคม 2551

การล่วงละเมิดทางเพศ : รอยเปื้อนที่ขจัดได้ จริงหรือ...?

คันสนีย์ สว่างวิวัฒน์ : เขียนเรียบเรียง

จากรูปแบบการล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual Harassment) ผ่านภาพยนตร์เรื่อง North Country มาแล้ว และในบทความนี้เป็นตัวอย่างโฆษณาที่เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศของ ประเทศเม็กซิโกและของไทย โฆษณาชิ้นแรกเป็น "สื่อรณรงค์ต่อต้านการล่วงละเมิดทางเพศ ผู้หญิงในที่ทำงาน" จัดทำโดยหน่วยงาน Mexico's National Women's Institute หรือสถาบันสตรีแห่งชาติของเม็กซิโก ที่ต้องการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาดังกล่าวในที่ทำงาน และต้องการปลูก "จิตสำนึก" ของประชาชนให้มองพฤติกรรมเช่นนี้ของผู้ชายว่าเป็นสิ่ง น่ารังเกียจ และสังคมต้องร่วมมือกันแก้ปัญหา การนำเสนอได้ใช้ตุ๊กตายางเซ็กซ์ดอลล์ (Sex doll) ที่เป่าลมให้พองได้ มาแต่งตัวเป็นสาวอพนิตหรือเลขาฯ การนั่งอยู่ที่โต๊ะทำงานบ้าง หรือยืนอยู่ที่เครื่องถ่ายเอกสารบ้าง โดยมีพนักงานชายรำเสื่องมองด้วยสายตาโลมเลีย หรือไม่ก็พยายาม จะแตะเนื้อต้องตัวพนักงานผู้หญิงเหล่านั้น โดยในภาพยนตร์จะมีเสียงบรรยายปิดท้ายว่า **"ไม่ควรมีผู้หญิงคนใดถูกปฏิบัติราวกับเป็นวัตถุการล่วงละเมิดทางเพศไม่ใช่เป็นเพียง พฤติกรรมอันน่ารังเกียจ แต่ยังเป็นอาชญากรรม"** และก่อนหน้านี้ ทางองค์กรเพื่อสตรี ของเม็กซิโกก็เคยออกสื่อรณรงค์ต่อต้านปัญหาความรุนแรงภายในครอบครัวมาแล้ว โดยได้รับความร่วมมือจากบรรดาผู้หญิงที่มีชื่อเสียงในสังคม ทั้งนักเขียน ดารา และนักวิชาการ มาเป็น นางแบบในแผ่นป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ ด้วยสภาพถูกทารุณทุบตีจนบอบช้ำ เนื้อตัวเต็มไปด้วย

บาดแผล ภายใต้สโลแกนที่เขียนกำกับให้เห็นอย่างเด่นชัดว่า “เราตีพวกเราคนหนึ่งก็เหมือนกับตีพวกเรากคน” เพื่อต้องการบอกให้ผู้หญิงรู้ว่า นี่คือปัญหาที่ผู้หญิงไม่ควรนิ่งดูตาย หากแต่ต้องรวมพลังกันแก้ปัญหา

เป็นสิ่งที่น่าชื่นชม ที่ถึงแม้ว่าประเทศเม็กซิโกจะมีความเหลื่อมล้ำระหว่างเพศมากกว่าในสังคมไทยหลายเท่า แต่คนในสังคมก็ได้มีเจตนาสนใจได้มีการรวมตัวกันรณรงค์ที่แสดงให้เห็นพลังดังกล่าว

กลับมาดูประเทศไทย เมื่อไม่นานมานี้ เราได้เห็นโฆษณาผลิตภัณฑ์ผ้าเช็ดทำความสะอาดสะอาดผิวยี่ห้อหนึ่ง โดยเรื่องราวเกิดขึ้นภายในออฟฟิศที่หญิงสาวหนึ่งจะได้บรรจุเป็นพนักงาน ซึ่งมีผู้บังคับบัญชาที่เข้ามาแสดงอาการสนิทสนมและให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ภายในออฟฟิศ พร้อมกับลวนลามหญิงสาวประกอบคำพูด ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเปรียบเสมือนกับการที่หญิงสาวต้องเจอกับสิ่งสกปรกในชีวิตประจำวัน จึงจำเป็นต้องได้รับการดูแลและปกป้องจากผลิตภัณฑ์ โดยหญิงสาวได้เลือกใช้ผลิตภัณฑ์ผ้าเช็ดทำความสะอาดเพื่อจัดสิ่งสกปรก

เมื่อดูโฆษณาชุดนี้แล้ว ผู้หญิงหลายคนคงอยากจะทำด้วยตัวเองด้วยความชื่นชมแก่ผู้สร้างสรรค์งานโฆษณา ที่สามารถนำเสนอเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น หรือเคยเกิดขึ้นแล้วกับผู้หญิงมากมาย โดยมีหลายประเด็นที่น่าสนใจ คือ

ประการแรก

โฆษณานี้ มีการใช้กลยุทธ์ในการนำเสนอที่สร้างสรรค์ โดยการนำเสนอแบบเกินจริงจนทำให้เรื่องเครียดๆ กลายเป็นการเสียดสี ปนอารมณ์ขัน จากผู้หญิงถึงผู้ชายที่ผู้ชายดูแล้วหัวเราะ ฮี ฮี และเสียงไม่ออกกว่าพฤติกรรมเหล่านี้มีอยู่จริงในสังคม โดยโฆษณาใช้การเปรียบเทียบพฤติกรรมเหล่านี้ ว่าเป็นสิ่งสกปรกที่ต้องเจอ

ประการที่สอง

โฆษณาเป็นเสมือนสัญญาเตือนภัย ให้ผู้หญิงได้จุกคิด และมีความระแวดระวังในพฤติกรรมเลวร้ายแบบไม่มากชิ้น หรือมองผู้ชายที่ฉวยโอกาสแบบรูปร่างท่ากันมากขึ้น เพื่อผู้หญิงจะได้หาทางลดความเสี่ยงและป้องกันตัวเอง

ประการที่สาม

เป็นโฆษณาที่สามารถใช้กลยุทธ์ทางการตลาดที่ดี ทำให้ผู้ชมจดจำสินค้าได้มีความสนุกสนาน ในขณะที่เดียวกัน ก็เป็นการกระตุ้น รณรงค์ ให้สังคมได้จุกคิดถึงประเด็นการล่วงละเมิดทางเพศ ถือว่าได้มีส่วนร่วมร่วมสร้างสรรค์สังคมในแง่มุมหนึ่ง ซึ่งเป็นการผสมผสานเรื่องธุรกิจกับเรื่องสังคมได้อย่างลงตัว ปลอดภัย ๆ ก็คือ สามารถขายของได้อย่างสร้างสรรค์ เป็นโฆษณาที่นักโฆษณาควรนำไปเป็นแบบอย่าง

ประการสุดท้าย

มีข้อเสนอเพิ่มเติมว่า หากผู้หญิงถูกกระทำแบบนี้ อยากรับการติดต่อที่มากกว่านี้ รุนแรงกว่านี้ เพราะความลึกลับที่แปดเปื้อนร่างกายอาจล้างหรือเช็ดออกได้เหมือนในโฆษณา แต่เชื่อได้ว่ารอยเปื้อนที่อยู่ในใจของผู้หญิงที่ถูกกระทำคงจะไม่ลบเลือนได้ง่าย ๆ

ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศนี้ หลายหน่วยงานก็ได้เกิดความตระหนักและให้ความสำคัญมากขึ้น เช่น บริษัท Exxon Mobil Corporation (Thailand) หนึ่งในบริษัทพลังงานที่ใหญ่ที่สุดในโลก (หรือที่รู้จักกันดีในฐานะบริษัทแม่ข่ายของ ESSO) ได้มีนโยบายที่จะยับยั้งและป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในที่ทำงานทุกรูปแบบ โดยมีมาตรการที่เปิดโอกาสให้พนักงานทุกเพศ ทั้งหญิงชาย รวมทั้งเพศทางเลือก สามารถที่จะร้องเรียนหรือรายงานต่อหัวหน้างานและผู้บริหารระดับสูงได้โดยไม่ต้องเกรงกลัวหรือกังวลใจ และเรื่องที่ร้องเรียนทุกเรื่องจะได้รับการแก้ไขเป็นลำดับ ซึ่งฝ่ายบุคคลก็ได้ร่วมแก้ไขปัญหานี้อย่างเหมาะสมด้วยพนักงานที่อยู่ในบริษัทนี้ก็คงจะทำงานได้อย่างสบายใจและมั่นใจได้ว่า ตนเองจะไม่ต้องตกเป็นเหยื่อที่ทุกข์ทรมานอย่างแน่นอน

เพราะ...เมื่อผู้หญิงถูกกระทำโดยวิธีลึกลับแล้ว ไม่ควรเป็นหน้าที่ของผู้หญิงเพียงอย่างเดียวที่จะต้องจัดการความลึกลับนั้นความจริงคนที่สังคมต่างหากที่ต้อง**รวมพลังกัน** จัดตั้งเหตุของความลึกลับ ด้วยการแสดงความรังเกียจ ประณามและลงโทษ**ผู้ที่มีพฤติกรรมลึกลับนั้น** เพราะหากจะรอให้ผู้ที่กระทำการล่วงละเมิดเกิดจิตสำนึกเองแล้วไม่รู้ว่าจะใช้เวลาอีกแสนนานแค่ไหน

(ข้อมูลจากหนังสือนิพนธ์นิพนธ์ 13 มีนาคม 2549)

ถ้าวันหนึ่งคุณตกเป็นเหยื่อ... Sexual Harassment!

การล่วงละเมิดในที่ทำงาน หรือ Sexual Harassment at Workplace เป็นปัญหาสำคัญที่มีสาเหตุหลักมาจากเจตคติของคนในสังคม ที่ปราศจากความตระหนักในเรื่องศักดิ์ศรีคุณค่าความเป็นมนุษย์ และสิทธิพื้นฐานของความเป็นพลเมือง การถูกล่วงละเมิดทางเพศอาจเกิดขึ้นได้กับทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ที่ไม่ทันระวังตัวในเรื่องการแต่งกาย หรือการพูดคุยเล่นหัวกับเพื่อนร่วมงาน โดยผู้ที่คุกคามอาจเป็นใครก็ได้ ทั้งเพื่อนร่วมงานหัวหน้า ผู้บังคับบัญชาลูกน้อง คนงาน หรือแม้แต่ลูกค้า

โดยเฉพาะผู้หญิงมีความเสี่ยงที่จะถูกล่วงละเมิดทางเพศในที่ทำงาน สูงเนื่องจากในแต่ละวัน คนเราต้องใช้เวลาอยู่ในที่ทำงานอย่างน้อย 8 ชั่วโมง ต้องใช้ทั้งแรงกาย มั่นเสมออง ใจที่กระะ ใจที่มีมือ หรือ ใจที่ลปะในกรทำงานแต่ละประเภทอีกทั้งในงานบางอย่างต้องเสี่ยงกับอันตรายที่เกิดจากการทำงาน เช่น การสัมผัสสารเคมี การสูดดมสารระเหย อันตรายจากความร้อน ไฟลวก งานที่ต้องอยู่ในที่สูง และภาวะเสี่ยงอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งหลายหน่วยงานได้พยายามหามาตรการในการคุ้มครองแรงงานเหล่านี้แล้ว

แต่...ผู้หญิงต้อง เหนื่อยมากกว่านั้น

ผู้หญิงต้องเผชิญกับอุปสรรค (ที่มองไม่เห็น) ในการก้าวขึ้นสู่การเป็นผู้บริหารระดับสูง หรือแม้แต่ประเด็นการล่วงละเมิดทางเพศ ก็ยังเป็นภัยใกล้ตัวอย่างหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม เพราะเป็น “ภัยเงียบ” และอาจดูโหม “เหยื่อ” โดยไม่ทันตั้งตัว ปัจจุบันมีผู้หญิงมากมายที่ประสบปัญหา แต่อาจจะไม่รุนแรงมากหรือไม่เป็นข่าว จึงทำให้สังคมยังไม่ตื่นตัวและตระหนักในปัญหานี้เท่าที่ควร

ถ้าวันหนึ่ง คุณตกเป็นเหยื่อ คุณจะทำอย่างไร?

การล่วงละเมิดทางเพศ มี 3 ลักษณะ คือ

- 1) การล่วงละเมิดทางเพศโดยวาจา เช่น การพูด แทะโลม พูดหยาบคาย การเล่าเรื่องตลกลามก การวิจารณ์เกี่ยวกับรูปร่างกาย โดยมีข้อยะทางเพศ
- 2) การล่วงละเมิดทางเพศทางกิริยา เช่น การให้สายตาก การแสดงท่าทางที่สื่อไปในเรื่องเพศ การทำให้อับอาย เป็นตัวตลก และ
- 3) การล่วงละเมิดทางเพศ โดยการสัมผัสร่างกาย เช่น การแตะเนื้อ

ต้องตัว การหอมแก้ม จับ กอด เป็นต้น

ผลที่เกิดกับผู้เสียหายและถูกคุกคาม คือ การได้รับความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต ต่อการทำงาน ตลอดจนครอบครัว

สำหรับการป้องกันและแก้ปัญหาในระดับสังคม ผศ.นาถฤดี เสน่ดวง อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวถึงปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศในที่ทำงาน ไว้ว่า “เป็นการสะท้อนความไม่เสมอภาคระหว่างหญิงชาย ผู้ที่เสี่ยงต่อการถูกกระทำ คือ เด็ก คนแก่ชรา ผู้หญิง ผู้ชาย ทั้งที่ทำงานแล้ว ทั้งที่อยู่ระหว่างการฝึกงาน แรงงานชายฉกรรจ์ แรงงานผิดกฎหมาย ผู้มีอาชีพบริการ และคนทำงานรายได้น้อยไม่มั่นคง การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ต้องคำนึงถึง 3 มิติ คือ 1) กระบวนการยุติธรรมและกฎหมาย 2) กระบวนการช่วยเหลือผู้ถูกล่วงละเมิดหรือเหยื่อ และ 3) นโยบายและแนวทางส่งเสริมการป้องกันอย่างเป็นรูปธรรม ในองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากภาครัฐ นายจ้างผู้ประกอบการ ธุรกิจ ลูกจ้าง และทุกคนในสังคมตระหนักถึงปัญหาและร่วมกันดำเนินการจริงจัง”

อยากให้คนทุกคนรู้ดีกว่าปัญหานี้เป็นเรื่องสำคัญ และร่วมมือกันแก้ไข แสดงความเห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือผู้ถูกกระทำโดยไม่เียงลู่ตาย และที่สำคัญต้องร่วมกันต่อต้านลงโทษผู้กระทำ โดยมีความตระหนักอยู่เสมอว่า...

ปัจจุบัน เรามีจะได้ยินเรื่องรกรับเกี่ยวกับ Gender และความเสมอภาคหญิงชายมากขึ้นเรื่อย ๆ คนส่วนใหญ่อาจจะยังสับสนว่าแล้ว Gender คืออะไร? มีความสำคัญอย่างไร แล้วเกี่ยวข้องกับเรื่องความเสมอภาค? หรือทำไมต้องส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย? หากจะตอบคำถามเหล่านี้ให้กระจ่างได้ ก่อนอื่นในเราคงต้องมาทำความเข้าใจกับ... คำว่า "รู" ดังต่อไปนี้

ทำไม ต้องเจเนเดอร์ !!!

เพศ (sex)

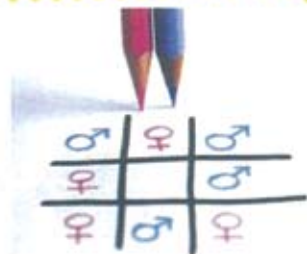
หมายถึง เพศสรีระ เป็นความแตกต่างทางร่างกายของหญิงและชายที่ถูกกำหนดโดยธรรมชาติ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยสมบูรณ์ ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศหรือวัฒนธรรมใดก็ตาม เช่น ผู้หญิงมีมดลูก รังไข่ ประจำเดือน อย่ัวะเพศหญิง ต้านนมที่ผลิตน้ำนม ผู้ชายมีลูกอัณฑะ มีอวัยวะเพศชาย เป็นต้น

บทบาทหญิงชาย หรือ มิติหญิงชาย (gender)

หมายถึง เพศทางสังคม หรือความเป็นหญิงเป็นชายที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขทางสังคมหรือวัฒนธรรมให้แสดงสถานภาพ บทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบผ่านกระบวนการเรียนรู้ การอบรมสั่งสอนและความคาดหวังภายในสังคมนั้น ๆ เช่น ผู้หญิงมีหน้าที่ทำงานบ้านและเลี้ยงลูก ส่วนผู้ชายต้องเป็นผู้นำครอบครัวมีหน้าที่ออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัว เป็นต้น

บทบาทหญิงชายขึ้นกับปัจจัยต่าง ๆ ในสังคม เช่น ค่านิยม ความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา ระบบเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง การศึกษา ชนชั้นชาติพันธุ์ฐานะ ฯลฯ ปัจจัยเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาสภาพการณ์ และเงื่อนไขของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

บทบาทความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชาย (gender relations)

เป็นความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชายในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูลหรือขัดแย้ง แบ่งแยก แข่งขัน มีความแตกต่างและไม่เท่าเทียม ความสัมพันธ์ดังกล่าวเกิดจากผู้หญิงและผู้ชายมีอำนาจต่างกัน ทำให้สถานภาพทางสังคมของผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกัน

สื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร เพลง วรรณคดี ฯลฯ นับเป็นส่วนหนึ่งที่กล่อมเกลาคคนในสังคมให้เรียนรู้บทบาทความเป็นหญิงเป็นชายซ้ำอีกครั้งหนึ่งสิ่งที่แสดงให้เห็นชัดเจนในความคาดหวังของสังคมที่มีต่อผู้หญิงและผู้ชาย ได้แก่ สุภาพชนและคำฟั่งเพย ซึ่งเป็นคำพูดหรือคำเปรียบเทียบกับที่ถือเป็นคติใช้สั่งสอนหรือเป็นแนวทางปฏิบัติ และแสดงค่านิยมของคนในสังคมนั้น ๆ มาเป็นเวลานาน ตัวอย่างเช่นชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง ลูกชายมีไว้สืบสกุล มีลูกสาวเหมือนมีสัวมอยู่หน้าบ้าน สุภาพชนและคำฟั่งเพยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นเจตคติและค่านิยมของสังคมไทยที่กำหนดบทบาทของผู้หญิงและผู้ชายไว้แตกต่างกัน ส่งผลต่อรูปแบบพฤติกรรมของผู้หญิงและผู้ชาย และสิ่งที่คุณผู้หญิงและผู้ชายได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างกัน

ความเสมอภาคกับความเป็นธรรมในเรื่องบทบาทหญิงชาย

ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย (gender equality) หมายถึง การให้โอกาสและปฏิบัติต่อทั้งหญิงและชายอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม เช่นโอกาสในการเข้าถึงความยุติธรรมที่รพพยากร และผลประโยชน์ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงและผู้ชาย

ความเป็นธรรมระหว่างหญิงชาย (gender equity)

หมายถึง หลักการสร้างความเสมอภาคบนพื้นฐานที่หญิงและชายมีความต่างกัน อันเป็นผลจากความแตกต่างทั้งทางร่างกายและทางสังคม ซึ่งผู้หญิงมักด้อยโอกาสกว่าผู้ชาย เด็กมักด้อยโอกาสกว่าผู้ใหญ่ จึงควรมีมาตรการพิเศษชั่วคราวเพื่อให้ผู้หญิงหรือเด็กสามารถใช้สิทธิของตนได้อย่างเท่าเทียม โดยทั้งหญิงและชายมีโอกาสเท่าเทียมกันในการเข้าถึงเส้นชัยสุดท้าย ไม่ใช่เพียงแค่ออกัสที่เท่ากันในจุดเริ่มต้น

ภาพเหมารวมในเรื่องเพศ (gender stereotypes)

เป็นความเชื่อแบบตายตัว ความเชื่อที่ไม่เปลี่ยนแปลงและได้ถูกถ่ายทอดต่อในเรื่องเกี่ยวกับบทบาท หน้าตา คุณลักษณะ ความสามารถของหญิงและชาย โดยไม่มีการพิสูจน์ในเชิงประจักษ์ เช่น เด็กผู้ชายต้องใส่เสื้อผ้าสีฟ้า เด็กผู้หญิงต้องสีชมพู

อคติทางเพศ (gender bias)

หมายถึง ความเชื่อว่าความดีหรือความด้อยจุดแข็งหรือจุดอ่อน หลายเรื่องสืบเนื่องจากความเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย

ทวิมาตรฐาน (double standard)

หมายถึง พฤติกรรมที่คล้ายกัน แต่สังคมให้คุณค่าหรือมุมมองที่ต่างกัน เช่น ถ้าผู้ชายมีแฟนหลายคน สังคมมองว่าเก่ง ในทางกลับกัน ถ้าผู้หญิงมีแฟนหลายคน สังคมไม่ยอมรับว่าพฤติกรรมไม่ดี

การเลือกปฏิบัติระหว่างเพศ (gender discrimination)

หมายถึง การไม่ให้โอกาสหรือสิทธิ การกีดกันมองข้ามหรือละเลย โดยเหตุแห่งเพศ เช่น ไม่ให้ผู้หญิงเป็นผู้บังคับบัญชา ไม่ให้ผู้ชายร้องไห้หรือแสดงอารมณ์ออกมา เป็นต้น

การตีตราประณาม หรือการประหัตประหาร (stigma)

หมายถึง การที่ผู้หญิงหรือผู้ชายไม่ทำตามสิ่งที่สังคมกำหนด จะถูกคนส่วนใหญ่ตำหนิ ประณาม เย้ยหยัน เช่น ตั้งท้องนอกสมรส คนมักโทษว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี สำส่อน ใจง่าย หรือหญิงที่ถูกข่มขืน ถูกสังคมตีตราประณามว่า เสี้ยมตัว เสี้ยมบริสุทธิ์ ไม่มีคุณค่า ต้องอยู่กับความอับอายขายหน้า

วัตถุทางเพศ (sex object)

หมายถึง ความเชื่อหรือทัศนคติที่มองว่า เพศหญิงเป็นวัตถุทางเพศ เป็นฝ่ายสนองความต้องการทางเพศของชายเสมอไป

การล่วงละเมิดทางเพศ (sexual harassment)

หมายถึง พฤติกรรมที่เป็นการล่วงละเมิด ก้าวร้าวทางเพศ อาจใช้วาจา ส่ายตา หรือร่างกายล่วงเกินผู้อื่น ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้กับผู้หญิงและผู้ชาย

การขาดมุมมองในเรื่องบทบาทหญิงชาย (gender blind)

คือ การละเลยสถานการณ์ที่แตกต่างในเรื่องบทบาท ความต้องการ และผลประโยชน์ของผู้หญิง ผู้ชาย เด็กหญิง และเด็กชาย

การตระหนักถึงบทบาทหญิงชาย และการตอบสนองบทบาทหญิงชาย (gender sensitive หรือ gender responsive)

หมายถึง การเข้าใจและการตระหนักที่จะยอมรับในความแตกต่างทางสังคมของหญิงและชาย ที่นำไปสู่การระบุสถานการณ์ บทบาท ความต้องการ ผลประโยชน์ที่แตกต่างกันของผู้หญิงและผู้ชาย เด็กหญิงและเด็กชาย อย่างถูกต้องเหมาะสม

การบูรณาการมิติหญิงชาย (gender mainstreaming)

เป็นกรอบแนวคิดหรือกลยุทธ์ที่พิจารณาบทบาทหญิงชายในทุกนโยบาย การวางแผน งบประมาณ และการติดตามผล

ก็แล้วทำไม... ต้องแอมเดอร์ !!!

โดยแทนที่จะกล่าวถึงบทบาทหญิงชายเป็นสิ่งที่แยกส่วนออกมาต่างหาก แต่ในทุกขั้นตอนของการกำหนดนโยบายให้ตระหนักถึงว่านโยบายเหล่านั้นจะส่งผลกระทบต่อความต้องการ และผลประโยชน์ของผู้หญิงผู้ชาย เด็กหญิง และเด็กชายที่มีบทบาทและความต้องการที่แตกต่างกันได้อย่างไร

- ☀ การขัดเกลาทางสังคมที่ผ่านมามีการสร้างเจเนเดอร์ หรือความเป็นหญิงเป็นชายที่แตกต่างกัน
- ☀ ทั้งผู้หญิงและผู้ชายต่างก็ทำได้เหมือนๆ กัน
- ☀ ถ้าเป็นสิ่งที่ดีก็ควรสนับสนุนให้กระทำทั้งสองฝ่าย แต่ถ้าเป็นสิ่งไม่ดีก็ไม่ควรกระทำด้วยกันทั้งสองฝ่าย
- ☀ ไม่ควรนำข้ออ้างเรื่องเพศหรือความแตกต่างทางเพศมาเป็นตัวสร้างเงื่อนไขในการกำหนดให้ผู้หญิงหรือผู้ชาย ควรทำ/ไม่ควรทำอะไร หรือแม้แต่ในการกำหนดสิทธิและโอกาสของทั้งสองฝ่าย

การรู้ความหมายของคำศัพท์เหล่านี้ จะทำให้เรามีความเข้าใจในเรื่องความเสมอภาคหญิงชายมากขึ้น และช่วยให้เกิดความตระหนักว่า Gender และความเสมอภาคเป็นเรื่องใกล้ตัวที่อยู่ในวิถีชีวิตของทุกคนการมีความตระหนักในเรื่องนี้จะทำให้เรามีความระมัดระวังต่อการใช้ชีวิตประจำวันและชีวิตการทำงานที่จะไม่กระทำสิ่งที่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อผู้ใดก็ตามและการมีความเข้าใจในเรื่อง Gender จะช่วยลดความเข้าใจผิดอคติ และค่านิยมที่ผิด ๆ อันเป็นต้นเหตุแห่งความไม่เสมอภาคในสังคมได้

ตะลึง!! ชายอ้วนท้อง แทนเมีย

เล่าเรื่อง
Gender
จากข่าว

Posted by คนรักอีก
วันจันทร์ที่ 9 มิถุนายน 2551
ฮารวณ ทับสกุด และ
คันสันย์ ส่วนวิวัฒน์ : เดิมชื่อ

หาดหัวข่าวจากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2551 สร้างความ
ประหลาดใจให้กับผู้อ่านไม่น้อย อ่านแล้วคิดว่าวิทยาการสมัยใหม่ก้าวไกลจนสามารถ
ทำให้ผู้ชายตั้งท้องได้ เมื่ออ่านต่อมาถึงถึงบางข้อว่า “เขา” เป็นผู้หญิง แต่ผ่าตัดแปลง
เพศเป็นผู้ชาย เมื่ออยู่กับผู้หญิงอีกคนจึงท่สามภรรยา เธอคนนั้นไม่สามารถมีลูกได้
เนื่องจากมีปัญหาจาจนต้องตัดมดลูกทิ้ง เขาจึงตัดสินใจตั้งท้องแทนภรรยาเขาคคนนั้นชื่อ
เทรซี ลากอนดีโน หรือ โทมัส ตอนเป็นเด็กมีหน้าตาสะสวยมากและมีตำแหน่งเป็นถึง
นางงามวัยรุ่นของฮาวาย

เขาตัดสินใจแปลงเพศ เมื่อ 10 ปีที่แล้ว โดยตัดเต้านมทิ้ง แต่ยังคงเก็บมดลูกและ
รังไข่เอาไว้ ทำให้สามารถตั้งท้องแทนภรรยาได้ เมื่อดังเวลาที่จะมีลูก โทมัสได้หยุดกิน
ฮอร์โมนเพศชายที่เริ่มกินมาตลอดหลังจากแปลงเพศ เพื่อรังไข่จะสามารถผลิตไข่ได้อีกครั้ง

จากรายงานข่าวนี้ แสดงให้เห็นความแตกต่างของ “Sex” และ “Gender”
อย่างชัดเจน

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ให้นิยามคำว่า Sex หมายถึง เพศทางสรีระ
โดยธรรมชาติ (Born to be) ที่แบ่งเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย ส่วน Gender หมายถึง
เพศทางสังคม หรือเพศที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไข
ทางสังคม หรือวัฒนธรรมให้แสดงบทบาทหญิงหรือ
บทบาทชาย (Learn to be) โดยเพศชายอาจแสดง
บทบาทของเพศหญิงในการดูแลบุตรและครอบครัว
ทำงานบ้าน หรือเพศหญิงอาจจะมีบทบาทในการ

หาเสียงครอบครัวเป็นผู้หน้าของครอบครัวก็ได้ ดังนั้น เพศที่ถูกกำหนดโดยสังคมจึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละสังคมตามสภาพการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

โทมัส ซึ่งมีเพศทางสรีระโดยกำเนิดเป็นผู้หญิงซึ่งแม้จะสามารถเปลี่ยนแปลงเพศเป็นผู้ชายได้ด้วยเทคโนโลยีทางการแพทย์ แต่ก็เปลี่ยนได้เฉพาะสรีระภายนอกเท่านั้น

ในจินตนาการของมนุษย์ คงมีหลายคนคิดว่า ถ้าผู้ชายตั้งท้องได้จะเป็นอย่างไร เหมือนอย่างในหนังสือ "สโนว์โธ" หรือ "ผู้ชายทำไถ่ท้อง" ซึ่งนำแสดงโดย Arnold Schwarzenegger เมื่อหลายปีก่อน ซึ่งก็ยังคงเป็นเพียงเรื่องในภาพยนตร์ ที่ไม่อาจเป็นจริง เพราะในความเป็นจริงมนุษย์ก็ยังมีแค่เพียงสองเพศเท่านั้น คือ เพศชาย และเพศหญิง

ถึงแม้จะมีเพศทางเลือก หรือมีคนผ่าตัดแปลงเพศมากมาย

แล้วก็ตาม แต่ความสามารถ

ในการตั้งครรรภ์และการไว้

กำเนิดทารก ที่เป็น

ลักษณะเฉพาะตัว

ของผู้หญิง ก็ยังคงสงวนไว้ให้กับเพศหญิง

โดยกำเนิดเท่านั้น คนที่ผ่าตัดแปลงเพศจาก

ชายเป็นหญิงที่เรียกว่า "ทรานส์เจนเดอร์"

(Transgender) นั้น ไม่สามารถจะตั้งครรรภ์

และคลอดลูกได้

บทบาทความเป็นหญิงและบทบาท

ความเป็นชาย หรือ Gender ต่างหากที่

สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับเจตคติ

ของคนสังคม เช่นเดียวกับที่ โทมัส แสดง

ให้เห็นว่า "เขา" ซึ่งเป็นผู้หญิง สามารถทำ

หน้าที่เป็นทั้งพ่อและแม่ได้ในขณะเดียวกัน

ขออ้างว่า มนุษย์ทุกคนในโลก ทั้งหญิงและชาย สามารถออกเปลี่ยน และสลับบทบาทกันได้ เพื่อความรัก ความสุข ความดีงาม และความพาสัก ของมวลมนุษย

ที่มา : จดหมายข่าวเพื่อเสริมสร้างความเสมอภาคหญิงชาย ปีที่ 3 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนกันยายน 2551

ทำไม ด.ช.สีฟ้า ด.ญ.สีชมพู

คันสนีย์ สว่างวิวัฒน์ : เรียบเรียง

ไม่น่าเชื่อว่า “สี” กับความเป็นผู้หญิงและผู้ชาย จะมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันอย่างน่าอัศจรรย์ เมื่อหาความหมายของสีชมพูและสีฟ้า ก็ได้รับความหมาย ดังนี้

สีชมพู (Pink) เป็นสีที่แสดงถึง ความเป็นผู้หญิง อ่อนไหว ความรัก ความนุ่มนวลน่ารัก ้วยหวาน สุภาพอ่อนโยน ทะนุถนอม ซื่อาย

สีฟ้า/น้ำเงิน (Blue) เป็นสีที่แสดงถึง ความมั่นคง ความสม่ำเสมอ เสถียรภาพความแน่นอน ความแข็งแรง ความเป็นผู้นำ น้ำ ความเย็น ความสะอาดสะอาดอัน ความสบายความไว้วางใจ คลาสสิก...ความรู้สึกอ่อนไหว หวังอารมณ์

สีฟ้า/สีน้ำเงินในประเทศจีน หมายถึง เด็กผู้หญิงตัวเล็ก ๆ ในขณะที่ในอิหร่านจะหมายถึง การไว้ทุกข์

ลองพิมพ์วลี “ผู้หญิง สีชมพู ผู้ชาย สีฟ้า” ในเว็บไซต์ google เราก็จะพบ Link ต่าง ๆ มากมาย อาทิ การประกาศขายเสื้อผ้า ของใช้ ไปจนถึงชุดนอนของนักเรียน

ในโรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่งก็กำหนดไว้ชัดเจนว่าชุดนอนของนักเรียนหญิงต้อง สีชมพูและนักเรียนชายต้องเป็นสีฟ้า เท่านั้น แม้กระทั่ง Icon ระบุเพศชาย/หญิงในห้องสันทนาต่าง ๆ ก็มักแทนด้วย “หญิง - สีชมพู ชาย - สีฟ้า”

การกำหนดสีสำหรับเด็กชายและเด็กหญิงมักถูกกำหนดตั้งแต่เด็กหญิงหรือเด็กชายคนนั้นยังอยู่ในครรภ์มารดา เมื่อทราบแน่นอนว่าลูกในท้องจะเป็นชายหรือหญิง พ่อแม่ตลอดจนญาติสนิทมิตรสหาย ต่างก็เตรียมรับขวัญด้วยการซื้อข้าวของเครื่องใช้เด็กอ่อน ห้องนอนก็จะถูกจัดเตรียมไว้สำหรับทารกน้อย โดยถ้าเป็นเด็กผู้หญิงของใช้ก็มักจะเป็นสีชมพู และแน่นอนว่าของเด็กผู้ชายก็ต้องเป็นสีฟ้า

ไม่เฉพาะเรื่องของสีเท่านั้น แต่หมายรวมถึงเรื่องพื้นฐานอื่น ๆ อีกมากมายที่ถูกกำหนดไว้สำหรับเด็ก ๆ

สิ่งเหล่านั้นใครกำหนด?

หนึ่ง การเลี้ยงดูของคนใกล้ตัวที่สุด บรรดาพ่อแม่ญาติพี่น้อง ปู่ย่า ตายาย อาแปะ อามา อากงทั้งหลายนั้นแหละคือผู้กำหนด เช่น ความแตกต่างในเรื่องการเลี้ยงดูจะเห็นได้ชัด เด็กผู้ชายมีโอกาสเล่นได้ในทุกที่และเล่นนอกบ้านเป็นส่วนใหญ่ ของเล่นของเด็กผู้ชายจะมีความหลากหลายและเกมส์ที่เล่นจะมีกฎเกณฑ์และซับซ้อน มีจุดมุ่งหมาย และเป็นการแข่งขัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการเตรียมให้ผู้ชายมีทักษะในการจัดการและความเป็นผู้นำ ในขณะที่เด็กผู้หญิงจะถูกจำกัดให้เล่นแต่ในบ้าน ของเล่นมีเพียงไม่กี่ชิ้น การเล่นไม่มีกฎเกณฑ์ที่ซับซ้อนอน เช่น เล่นขายของ เล่นตุ๊กตา ช่วยแม่ทำกับข้าว

สอง เมื่อเด็กเข้าโรงเรียน เด็กจะพบกับความคาดหวังของครู ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (ใครจะคาดคิดว่า) ลึกไปจนถึงรูปภาพประกอบในหนังสือแบบเรียน ได้มีส่วนสร้างทักษะที่เชื่อว่าเหมาะกับเพศที่แตกต่างกัน ผู้หญิงถูกเชื่อว่าเหมาะที่จะเรียนทาง

ศิลปศาสตร์ ขณะที่ผู้ชายถูกมองว่าเหมาะที่จะเรียนทางวิทยาศาสตร์ ทำให้ผู้หญิงไม่ค่อยมีความสนใจเรียนทางวิทยาศาสตร์เพราะเชื่อเสียแล้วว่าตนเองไม่มีทักษะ รวมทั้งผู้หญิงจะถูกจำกัดโอกาสในการทำงานในบางอาชีพที่ดูเชื่อว่าเป็นอาชีพของผู้ชายสิ่งเหล่านี้เป็นเสมือนการกำหนดเส้นทางให้ผู้หญิงผู้ชายเดินอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

สาม สื่อต่าง ๆ ทั้ง หนังสือ ละคร โฆษณา นวนิยาย นิทาน หนังสืออ่านเล่นหรือแม้แต่หนังสือการ์ตูน ล้วนกำหนดความเป็นหญิงความเป็นชายอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเจ้าหญิง เจ้าชาย เรื่องคุณค่าของสาวบริสุทธิ์ ความเป็นแม่บ้านแม่เรือน ผู้หญิงกับความสวย ความสาว (และชาว) ในขณะที่ผู้ชายถูกสะท้อนควบคู่กับการทำงาน การเป็นผู้นำ ความเป็นผู้กล้า

สรุปพูดง่าย ๆ ก็คือ กระบวนการทางสังคมวัฒนธรรม นั่นเอง ที่สร้างเสริมระบบคิด และกระทำให้เรากลายเป็นผู้หญิงหรือเป็นผู้ชายตามประเพณีนิยม โดยที่เด็กทั้งหญิงและชายยังไม่ทันรู้เนื้อรู้ตัว

แปลกแต่จริง...ทั้งที่เกิดมาเด็กหญิงก็ไม่ได้มีผิวสีชมพู เด็กชายก็ไม่ได้มีผิวสีฟ้าติดตัวออกมาสักนิด

และอีกหนึ่งแปลก...ที่คนในสังคมไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชาย ก็ยังคงเชื่ออย่างสนิทฝังใจว่า สิ่งเหล่านี้เป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้

สังคมวัฒนธรรมกำหนดอะไรบ้าง?

สังคมวัฒนธรรมเป็นตัวสร้างความเป็นเพศ โดยเป็นผู้กำหนดและคาดหวังให้ผู้หญิงและผู้ชายควรทำหรือไม่ควรทำ ยกตัวอย่าง

* เสื้อผ้า ข้าวของ เครื่องใช้ พ่อแม่มักเลือกเสื้อผ้าที่อ่อนหวานน่ารักสำหรับลูกสาว และเสื้อผ้าที่ดูเท่ๆ สมาร์ทสำหรับลูกชาย และเชื่อว่าในวันเกิด หรือเทศกาลคริสต์มาสและ

เทศกาลปีใหม่นี้ เด็กหญิงและเด็กชายค่อนข้างอยากได้ของขวัญเหมือน ๆ กัน คือ เด็กหญิงอยากจะได้รับตุ๊กตาวาบี ส่วนเด็กผู้ชายก็อยากได้รับหุ่นยนต์หรือรถวิทยุบังคับ

* การแสดงออกของหญิงชายตามแบบวัฒนธรรมไทย (รวมถึง พม่า ลาว จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงของเรา ก็มีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกัน) มักคาดหวังให้ผู้หญิงต้องนุ่มนวล กิริยามารยาทเรียบร้อย ไม่พูดเสียงดัง ไม่สบต เป็นผู้ตาม ในขณะที่ผู้ชายไม่ถูกคาดหวังให้เป็นเช่นนั้น ลูกผู้ชายต้องเป็นผู้นำ ต้องเข้มแข็ง อย่าวิ่งให้ให้ใครเห็นน้ำตา

* ภาระงานบ้าน เมื่อมองว่าผู้หญิงมีคุณสมบัติหรือความสามารถทางเพศในการดูแลผู้อื่น เช่น เด็ก คนแก่ คนเจ็บป่วย และความเป็นแม่บ้าน ทำให้ผู้หญิงต้องเป็นผู้รับภาระหลักในการดูแลลูกและคนในครอบครัว แม้ว่าผู้หญิงจะทำงานนอกบ้านด้วยก็ตาม ในขณะที่ผู้ชายคือ ผู้ปกป้อง ผู้เสนอความเห็นผู้ตัดสินใจ ทำหน้าที่เป็นผู้นำครอบครัว

* การศึกษาเล่าเรียนตลอดไปจนถึงการเลือกอาชีพ ในอดีตที่เพิ่งผ่านพ้นมาไม่นานนัก ผู้ชายมักได้รับการสนับสนุนให้เลือกเรียนด้านช่างยนต์ ช่างโยธาวิศวกรรม ส่วนผู้หญิงที่ถูกมองว่าไม่มีความสามารถทางช่าง ไม่เก่งทางคณิตศาสตร์ไม่มีความคิดเป็นวิทยาศาสตร์ ก็คงเลือกเป็นได้เพียงงานเลขา ช่างเสริมสวย ทำอาหารช่างเย็บปักถักร้อย แต่ปัจจุบันนี้สังคมได้เปิดกว้างมากขึ้นแล้ว หากมีลูกชายแล้วเราอยากส่งให้เรียนเป็นนายหมอ ทหาร หรือตำรวจ แล้วทำไมเราถึงไม่ยอมให้ลูกสาวเรียนเป็นนาย หมอ ทหาร ตำรวจ หรืออาชีพอื่นที่นอกเหนือไปจากอาชีพครูและพยาบาล บ้างเล่า!

หญิง-สีชมพู ชาย-สีฟ้า แล้วมันผิดตรงไหน?

คิดง่าย ๆ เรามีสิทธิเลือกเองมีใช่หรือ ว่าอยากจะชอบ อยากจะคิด อยากจะเป็น อยากจะทำ อะไรก็ตามแต่ หรือแม้แต่จะเลือกเองว่าสีอะไรเหมาะกับตนแต่เพียงเพราะเราเกิดเป็นหญิงเกิดเป็นชาย สังคมก็สร้างภาพเหมารวมให้เราทันที สิ่งก็ตามมาติด ๆ ก็คือการเกิดอคติทางเพศที่ทั้งผู้หญิงและผู้ชายต้องเผชิญ

ผลกระทบจากการสร้างภาพเหมารวม

เริ่มแรกเลยคงเป็นเรื่องของการปิดกั้นศักยภาพ ความคิดความฉลาด อารมณ์ ความรู้สึกความถนัดของเด็ก ๆ เช่น ถ้าลูกสาวเดินมาบอกพ่อแม่ว่าอยากเรียนช่าง

**ดังนั้นถึงเวลาแล้วหรือยัง?
ที่เราจะให้โอกาสของเด็กคนหนึ่ง
ที่เกิดขึ้นมาบนโลกใบนี้
จะไม่ถูกกำหนดให้
เป็นเด็กหญิงสีชมพู เด็กชายสีฟ้า
ให้เขาหรือเธอได้มีโอกาสเลือกเองว่า...
สีอะไร...เหมาะกับตัวเขา**

ข้อมูลจาก

บทความเรื่อง "ความเป็นเพศ" โดย รศ.วราวุฒิ ภูริสินสิทธิ์ อาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) และวิทยานิพนธ์เรื่อง การวิเคราะห์บทบาทหญิงชาย ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ของ สวีญญา เอกธรรมสุทธิ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2549)

การเชื่อว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

ผู้ชายเป็นผู้ที่ต้องแสดง (Active) เท่านั้น ในขณะที่ผู้หญิงเป็นผู้รองรับไม่สามารถเป็นผู้แสดง (Passive) และต้องเป็นสาวบริสุทธิ์ ทำให้ผู้หญิงไม่กล้าเสนอหรือต่อรองในการใช้เครื่องมือคุมกำเนิด เพราะกลัวถูกมองว่าเป็นผู้หญิงไม่ดีหรือมีประสบการณ์ในเรื่องเพศมาก่อน ผลที่ตามมา คือผู้หญิงต้องแบกรับภาระการตั้งท้องและรับผิดชอบต่อเด็กที่ไม่ได้ตั้งใจให้เกิด หรือติดโรคทางเพศอื่นๆ

สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างที่ทำให้เห็นว่า เมื่อความเป็นหญิงความเป็นชายถูกสร้างให้มีความแตกต่าง และความแตกต่างดังกล่าวได้ส่งผลให้ผู้หญิงอยู่ในสถานะที่ด้อยโอกาสกว่าผู้ชาย ทั้งทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมนั่นเอง

บทบาทและความเป็นเพศในสังคมต่าง ๆ ทุกวันนี้ เป็นธรรมชาติที่แท้จริงของความเป็นผู้หญิงเป็นผู้ชาย หรือเป็นเพียงมายาคติเป็น สิ่งที่ถูกชนธรรมปรุงแต่งขึ้น นี้คงเป็นคำตอบได้สำหรับคำถามข้างต้น

10 แนวคิด ชีวิตเปลี่ยน

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวร่วมกับเครือข่ายเลิกเหล้ายุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก มูลนิธิเพื่อนหญิงและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ได้ร่วมกันรณรงค์ให้ผู้ชายปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ว่า “ชายเป็นใหญ่มีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง” เปลี่ยนเป็น “การให้เกียรติและใส่ใจห่วงใยครอบครัว” โดยมีแนวคิด 10 ข้อ ที่ถ้าผู้ชายปรับเปลี่ยนความคิดแล้วนำไปปฏิบัติ เชื่อว่าจะทำให้ครอบครัวมีความสุขมากขึ้น

10 แนวคิดที่ผู้ชายควรจะเปลี่ยน มีดังนี้

1. เปลี่ยนจากความคิดว่า การตีเมียเป็นวิถีของลูกผู้ชายเป็น ลด ละ เลิก เหล้า หักถ้อกับมารักตัวเอง รักครอบครัว ดูแลรับผิดชอบครอบครัว หน้าที่ของแพง ค่าครองชีพสูง ถ้าเลิกเหล้าซึ่งไม่ได้เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตแล้ว จะมีเงินออมสำหรับครอบครัวเก็บไว้ใช้จ่ายจำเป็น

2. เปลี่ยนจากความคิดว่าผู้ชายเท่านั้นที่เป็นใหญ่ในบ้านเป็นรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ผู้ชายเป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม ทั้งหญิงและชายสามารถสถาปนาบทบาทกันได้

3. เปลี่ยนจากความคิดว่า งานบ้านเป็นงานของผู้หญิง เป็น ช่วยปิดกวาด เช็ดถูถือ เป็นงานของครอบครัว

4. เปลี่ยนจากความคิดว่า ผู้ชายมีผู้หญิงหรือภรรยาหลายคนเป็นเรื่องน่าอภัยอภัย เป็น รักเดียวใจเดียว เห็นว่าการมีผู้หญิงอื่นเป็นการไม่ซื่อสัตย์ต่อภรรยาทำให้ครอบครัวแตกแยก

5. เปลี่ยนจากความคิดว่า ภาระเป็นสมบัติของสามี เป็น ให้เกียรติ ไม่ดูค่าทำร้ายขุติ บังคับหล้นบน

6. เปลี่ยนจากความคิดว่า การเลี้ยงลูกเป็นหน้าที่ของแม่ เป็นพ่อก็เลี้ยงลูกได้ และต้อง เข้ามามีส่วนในการเลี้ยงลูก

7. เปลี่ยนจากความคิดว่า ผู้ชายมีความสามารถมากกว่าผู้หญิง เป็น ยอมรับว่า ความสามารถไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศ ผู้หญิงมีความสามารถไม่น้อยไปกว่าผู้ชาย

8. เปลี่ยนจากความคิดว่า ผู้ชายที่มีโอกาสล่วงละเมิดทางเพศผู้หญิงแล้วไม่ทำเป็นผู้ชาย ไร่ เป็น เคารพในสิทธิเนื้อตัวร่างกายผู้อื่น มีเพศสัมพันธ์จากความยินยอมพร้อมใจและ รับผิดชอบ

9. เปลี่ยนจากความคิดว่า การคุมกำเนิดเป็นหน้าที่ของผู้หญิง เป็น การคุมกำเนิดเป็น หน้าที่ทั้งของผู้หญิงและผู้ชาย

10. เปลี่ยนจากความคิดว่า ผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรงเป็นเรื่องส่วนตัว เป็น ไม่เพิกเฉย ถือเป็นเรื่องที่ต้องแจ้งเหตุหรือช่วยเหลือ เช่น แจ้ง 1300 OSCC เมื่อพบเห็น เหตุความรุนแรงในครอบครัว ตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เป็นแบบอย่างที่ดี ให้เกียรติไม่ทำร้ายผู้หญิง ไม่เสพสื่อลามกสิ่งมีนเมา และเข้าร่วม/ สนับสนุนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงตามสถานะและโอกาส

ความคิดทั้ง 10 ข้อนี้ เรียกว่า บทบาทหญิงชาย (Gender) หมายถึง เพศทางสังคม หรือความแตกต่างทางเพศที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขทางสังคมและวัฒนธรรม ที่เกิด จากการเรียนรู้ อบรมสั่งสอนภายในสังคมนั้น ๆ นั้นเอง และแน่นอนว่าเป็นสิ่งที่ เปลี่ยนแปลงได้ โดยไม่ยากเพียงขอให้มีสติตั้งใจและเปิดใจ ถ้าเปลี่ยนความคิดแล้วชีวิต ครอบครัวจะมีความสุขมากขึ้น ความสัมพันธ์ในครอบครัวดีขึ้นแล้วคุณจะไม่ลองเปลี่ยน ความคิดเหล่านี้ดูบ้างหรือ ?

บันทึก

ความเสมอภาคหญิงชาย เริ่มต้นง่าย ๆ ที่ครอบครัว

บันทึก

ใช้เวลากับครอบครัว เหมือนสร้างรั้วให้บ้านคุณ

บันทึก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเสมอภาค...เป็นรากฐานความเป็นธรรมในสังคม

บันทึก

การเมืองไม่แบ่งเพศ ประเทศไทยไม่แบ่งฝ่าย
หญิงเก่งไม่แพ้ชาย ช่วยชาติได้ไม่แพ้กัน

บันทึก

Handwriting practice area with multiple horizontal lines.

ไม่ยอมรับ ไม่โง่เขลา และไม่กระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

บันทึก

ความรุนแรงในครอบครัว ไม่ใช่เรื่องส่วนตัว
พบเห็นการกระทำความรุนแรงในครอบครัว แจ้ง OSCC 1300

บันทึก

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
ช่วยเหลือผู้ประกอบการไทยให้แข่งขันในตลาดโลก

บันทึก

Handwriting practice lines consisting of 18 horizontal dashed lines.

พลังหญิง+พลังชาย=พลังชาติ ร่วมแสดงบทบาททางการเมือง

บันทึก

A series of horizontal lines for writing, enclosed within a decorative dotted border.

ไม่ยอมรับ ไม่โง่เฉย และไม่กระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

บันทึก

Handwriting practice lines consisting of multiple sets of horizontal lines, each set with a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line.

ความรุนแรงในครอบครัว ไม่ใช่เรื่องส่วนตัว
พบเห็นการกระทำความรุนแรงในครอบครัว แจ้ง OSCC 1300

บ้านและแผ่นดิน

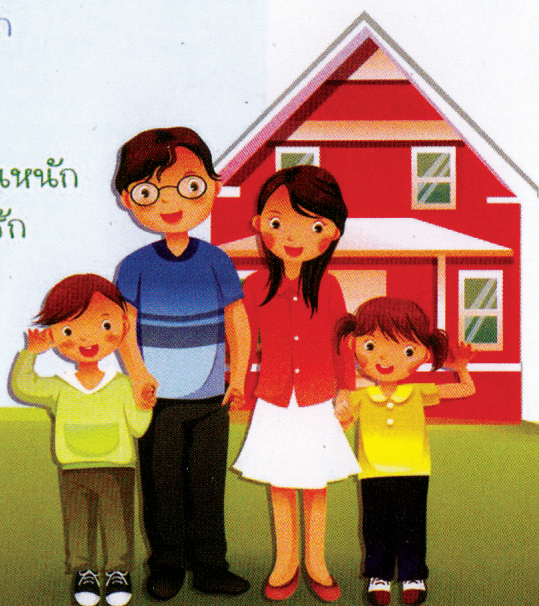
ครอบครัวคือพื้นที่สันติภาพ
คือเอิบอาบอบอุ่นอรุณสมัย
คือต้นทางศรัทธาก่อนกล้าไกล
คือหัวใจเลือดจาง บ้าน-แผ่นดิน

แม้จะไม่มียพื้นที่สันติภาพ
เชื้อช่วยบาปจักลามข้ามฐานถิ่น
เพิ่มปริมาณโทษของมลทิน
เศร้าก่อดกนหัวใจไม่หลายจำ

ยิ่งครอบครัวมีครอบครัวแต่เคร่งเครียด
สงครามเบียดสันติภาพกระหนาบกระหน่ำ
ในระหว่างเมตตา - ทารุณกรรม
ทั้งน้ำค่าง - น้ำครำยิ่งสลัก

ครอบครัวคือพื้นที่ปลูกชีวิต
จากนิดนิดน้อยน้อยค่อยแน่นหนัก
ภารกิจการ - หญิง ยิ่งกว่ารัก
คือทอถักสันติธรรมค้ำสังคม

ไพวรินทร์ ขาวงาม

ก้าวไปสู่ สังคมเสมอภาค กับพลังสร้างสรรค์ หญิงชาย

ความเสมอภาค

ไม่ใช่ ความเหมือนกันหรือเท่ากัน
แต่หมายถึง... การคำนึงถึงความแตกต่าง
ในปัญหา ความต้องการ โอกาส สักยภาพ
ของเพศหญิงและเพศชาย
เพื่อให้ทั้งสองเพศอยู่ด้วยกันอย่างปรองดอง

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.)
ศูนย์ประสานงานด้านความเสมอภาคระหว่างชายหญิง
เลขที่ 539/2 อาคารมหานครอิมซัม ชั้น 23 ถนนศรีอยุธยา แขวงถนนพญาไท
เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0 2642 7745 โทรสาร 0 2642 7742
www.DWF.go.th www.m-society.go.th